

ספר הזוהר

שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
עם לשון הקדש מנקד

לש"ס דף היומי מסכת הוריות

והוא: זוהר המחולק לשבע שנים
ללמוד דף זוהר היומי עם דף גמרא היומי

זוהר ספר תקוני זוהר כרך ח'
לפי ספר הזוהר 10 פרקים (70- פרקים) עמודים יג-גח
[תקוני זוהר דף ג: עד דף ט.]

סדרנו בעזרת ה' כל ספר הזוהר על פי סדר מסכתות הש"ס ללמוד דף היומי, ללמוד 2-3 דקות ביום, ובזאת ידע ויזמין כי כל דברי הז"ל הקדושים הם סודות נוראים (הקדמת המהר"ח: לעזי תיים), ובזה יזכה להכנס לגן עדן העליון (זוהר החדש שיר השירים - כי בלי למוד הזוהר הוור בגלגל [זוהר, תרמ"ק, והאריז"ל]), וכך יוכל לשמוע תורה מפי הקב"ה בישיבת כל מסכתות הש"ס בעו"ם הבא (פסבאר בהקדמה), יכולים ללמוד גם את זוהר לשון הקדש (שיר הקד, ולשון הקדש היא לשון הקב"ה, זוהר תרמ"ה), וכך ישראל ילמדו ש"ס עם זוהר ובזה יכנסו בתבת נח להנצל מדור המבול ומפפצות אטום. וזוהי חובה על כל מגידי השיעורים בדף היומי, לצרף את הלמוד הקדוש הזה דף היומי זוהר ביחד עם למוד הש"ס, ובזה יקראו מצדיקי הרבים פמוכבים לעו"ם ועד (תקוני זוהר הקדמה, זוהר נשא כ"ד).

יו"ר ע"י מפעל הזוהר העולמי - ט"ו מנחם אב תשע"ב
רח' נחל לכיש 24/8 - בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

אלו שלא לומדים זוהר וש"ס בנחד הם מחריבים את העולם, כדברי המהר"ח וז"ל: "... כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשות בגדי אלמנותה ושק הושת פסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהכלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבגרות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מארבים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, עכ"ל.

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש - ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

הקדמה

י'שמחו ה'לומדים ו'העוסקים ה'זוהרים, בהופעת דבר נשגב זה אשר תחזינה עיניכם, שיוצא עכשיו לאור, בעזרת ה' יתברך ויתעלה.

החיבור הזה, הינו חיבור גדול וקדוש, אשר בודאי יקרבת את הגאולה במהרה, בעת שהתחילו בעזרת ה' יתברך, אלפים ורבבות של כל קהל עדת ישראל, את לימוד הדף היומי, יחד שבטי ישראל, כולם כאחד יחד, ועת רצון הוא זה, להנחיל לאוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, בעוד דבר קדוש ונשגב, והוא שכל אחד, ביחד עם דף היומי, ילמד גם קטע זוהר בכל יום, בנוסף לדף היומי, וכך יהיה מאותם שמחזיקים את העולם, ומאלו המגינים על ארצנו, מהרשעים ימ"ש שרוצים וחפצים מאוד עפ"ל, ברוחניות ובגשמיות.

התכנית היא, שכל אחד ילמד בנוסף לדף היומי ש"ס דף היומי זוהר בשתים שלוש דקות, ובסיימו את כל הש"ס, יסיים את כל הזוהר גם כן, ויעשה סיום על שניהם יחד, ודאי שיעשה נחת רוח לה' במאוד מאוד, ובזכות הלימוד הקדוש יקבל את תפילותינו ברחמים וברצון אמון כן יהי רצון.

המוציאים לאור

פתח דבר

ברוך ה' אלקי ישראל מהעולם ועד העולם ואמר כל העם אמנו הללו-יה, כל הנשמה תהלל י-ה הללו-יה..

כל עם ישראל ששים ושמחים בשמחת התורה, בלימוד הש"ס בצירוף הזוהר, לאחר שנים שמפעל הזוהר העולמי, מנסה להחדיר בכלל ישראל את לימוד הזוהר, שכל אחד ילמד בקביעות את ספר הזוהר הקדוש, נפלה ההחלטה והיא לצרף ולאחד את לימוד הזוהר עם לימוד תלמוד בבלי, על ידי דפוסים חדשים גם ישנים שיאחדו את לימוד הגמרא והזוהר, שיהיה בבחינת וילכו שניהם יחדו, ועל ידי לימוד שניהם יזכו לערוך סיום הש"ס וסיום הזוהר יחדו, אז ויבואו אל המקום אשר אמר לו האלקים, שכל עם ישראל יזכו להגיע אל המקום אשר אמר האלוקים לאברהם בגאולה העתידה במהרה.

ועל כן, אנו קוראים לכל אחינו בני ישראל, החסידים הליטאים הספרדים התימנים, וכל המגזרים, יחד שבטי ישראל, כולנו כאחד יחד, להתחיל בלימוד קדוש זה דף היומי ביחד עם הזוהר הקדוש, בקביעות יום יום ידרשון, בהתמדה בשמחה באהבה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, וכמו שבסיום הש"ס הנוכחי היו כמאה אברכים שיודעים את כל הש"ס בעל פה יהיה בעזרת ה' בסיום הבא עוד כמאה שיודעים גם ש"ס בעל פה וגם זוהר בעל פה,

ואז נעשה כולנו סיום ענק על הגמרא ועל הזוהר יחד, כולנו כאחד יחד נשמח בפה מלא, משה רעיא מהימנא ישמח עמנו, ור' שמעון בר יוחאי ישמח עמנו, וכל התנאים הקדושים שמוזכרים בזוהר ובגמרא ישמחו עמנו.

ידוע לכל מעלת הקביעות בלימוד התורה, שכל דבר הנלמד בקביעות יש לו סיעתא דשמיא, כמו קביעות מקום לתפלה, כמו כן קביעות מקום ללימוד גמרא וזוהר, שכל אחד יקבע לו מקום לגרוס הדף היומי והזוהר היומי, בזמן

קבוע ובמקום קבוע, שכן אז בטוח שלא ישכח ללמדו אף יום, ובטוח שיזכה לגמור בסיומם של כל ישראל.

וטוב ביותר שיהיה זה בבית המדרש, או בבית הכנסת וכדומה, שממנו יראו וכן יעשו, ועל ידי קנאת סופרים תרבה חכמה, ואחרים יתחילו לעשות כמותו, וירבו הלומדים בישראל.

איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, צריכים הרבה חיזוק, כמו דאיתא דברי תורה צריכים חיזוק תמיד, וכל שכן לימוד שמגרה את השטן, והוא מנסה בכל כוחו למעט את לימוד הזוהר, כמו שהכל יודעים, והוא מלביש זאת באיצטלא דרבנן, ומביא ראיות שונות ומשונות, וכמו שכל אחד יודע את כל הטענות שהוא ממציא, אבל אף על פי כן אנו נתחזק איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, האחד יעזור לשני, וכן הלאה, וכך נהיה כולנו מיוסדים וחזקים ונקרב את ביאת משיח צדקנו.

עתה בעת אשר אנחנו יוצאים עם התוכנית היחודית וכל הכלול בזה, הננו רוצים לקרוא גם כן לכל אלו שיש להם כבר סדר מיוחד לחזור על לימודם, הדף היומי שלומדים היום ומחר חוזרים, וכן לאחר שבוע וכדומה, כל סדרי החזרות, אנו קוראים לכל אלו שיחזרו גם כן על הזוהר שלמדו, שלא ישכחו את קטעי הזוהר שלמדו, ועל ידי שיחזרו יוכלו לזכור לתמיד, ויהיה לנגד עיניהם דברי הזוהר, וישאר בליבם כיתד שלא תימוט, ואם מתעוררים מקטע מסוים בזוהר ואחר מכן שוכחים, חבל על דאבדין, ולמה שלא יזכרו על ידי חזרה.

וכל אחד יערוך לעצמו חשבונותיו בזמנו הפנוי, וכן על זה הדרך ישתדל כל אחד לעשות את המקסימום שביכלתו לגמור ולסיים את הזוהר הקדוש גם כן, ויקויים בנו כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

ויקויים בנו מקרא שכתוב כימי צאתכם ממצרים אראנו נפלאות ויקויים

בנו עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים, בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כמי עולם וכשנים קדמוניות, ותחזינה עינינו בשובך לציון במהרה בימינו, ונזכה לגאולה שלמה, בנין בית המקדש, קיבוץ נדחי ישראל, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן.

ואלו הם התכניות שעושים למען דבר זה:

תכנית מספר 1: להדפיס את הזוהר הקדוש 64 דף במסכת ברכות שיהיה לכל הלומדים דף היומי במה ללמוד את הזוהר ביחד עם לומדי דף היומי, לחלקם חינם.

תכנית מספר 2: להדפיס מסכת ברכות עם הזוהר ביחד דף זוהר ודף גמרא ממסכת ברכות, וכך יחלקו רק ללומדי זוהר יחד עם ש"ס חינם.

תכנית מספר 3: לסדר לאלו שלומדים 7 דפים גמרא ביום לסדר להם גם לימוד 7 דפים זוהר ביום.

תכנית מספר 4: לוח ללומדי דף היומי ש"ס: לעשות לוח ללומדי דף היומי ש"ס שידעו בדיוק היכן ללמוד, בכמה הוצאות הזוהר שהוצאנו לאור עד עתה, וכך יוכלו ללמוד בלי שיהיה להם הספרים החדשים, רק כל אחד לוקח איתו את הזוהר של 10 כרכים או 70 כרכים ויכול ללמוד ביחד עם לומדי הש"ס או אצלו בבית.

ופשוט, שלכל התכניות האלו צריכים להשקיע הרבה ממון. לכן כל אחד יחשב לעצמו כמה הוא יכול לתת למפעל הקדוש הזה, כדי שיוכלו להוציא את כל התכניות לאור עולם.

בכבוד רב - המוציאים לאור

שמונה עשרה ברכות, וכו' מתיחדים שני שמות כאחד - הם יאהדונה", וחפורם של שני השמות צריכים בחשאי, וסוד הדבר - בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם ישראל בתפלת העמידה, החיות תרפינה כנפיהם שלא להשמיע בהם קול, ששם קול דממה דקה, קדש הקדשים שהוא בעמידה, משום ששם בא המלך.

שהרי ברוח גדולה וברעש גדול ובאש, שנשמעים בהם כנפי החיות, לא בא המלך, אלא בקול דממה דקה, שהיא אחר רוח רעש ואש, והיא רביעית להם, ועליהם אמר יחזקאל, וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת. הרי הם שלש, שרוכבים בהם שלש האותיות הו"ה. קול דממה דקה, זו י' מן הוה"י, והיא י' מן אדנ"י, שם בא המלך שהוא יהו"ה, שפל הו"ה ששולטת ה' על ו', ה' על י', נקבה היא ההו"ה, כמו טפה של נקבה כששולטת על הטפה של זכר, היא בת.

בא אליהו וכל ראשי הישיבה, והשפתחו לפניו ואמרו: סיני, סיני, מי יכול לומר דברים לפניך, אלא בקול דממה דקה שפיוף בא המלך. קום אליהו, תקן לבושי המלך והגבירה, שאתה פה. תקן לקדוש-ברוך הוא ארבעה בגדי לבן, וארבעה בגדי זהב לגבירה, שנאמר בה פל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה.

ארבעה בגדי לבן פלם רחמים בשם של יהו"ה, ואין מי שמוחל בהם עריות אלא הוא. ארבעה בגדי זהב פלם דין מצד

יאהדונה", וחפורא דתריין שמעון צריכין בחשאי, ורזא דמלה (יחזקאל א כה) בעמדם תרפינה כנפיהן, בעמדם ישראל בצלותא דעמידה חיוון תרפינה כנפיהם דלא למשמע בהון קלא, דתמן קול דממה דקה (מ"א י"ב), קדש הקדשים דאיהו בעמידה, בגין דתמן קאתא מלכא.

דהא ברוח גדולה וברעש ובאש, דאשתמעון בהון גדפי חיוון לא אתא מלכא, אלא בקול דממה דקה, דאיהו בתר רוח רעש אש, ואיהו רביעאה לון, ועליהו אמר יחזקאל (א ה), וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, ענן גדול, ואש מתלקחת, הא אינון תלת, דרכיבין בהון תלת אתוון הו"ה, קול דממה דקה דא י' מן הוה"י, ואיהו י' מן אדנ"י, תמן קא אתא מלכא דאיהו יהו"ה. דכל הו"ה דשליט ה' על ו' ה' על י' נוקבא איהו ההו"ה, פגון טפה דנוקבא פד שליט על טפה דדכורא בת איהו. אתא אליהו וכל מארי מתיבתא, ואשתטחו קמיה ואמרו, סיני סיני מאן יכיל למימר מלין קמו, אלא בקול דממה דקה, דכפומך קא אתי מלכא, קום אליהו תקין לבושי מלכא ומטרוניתא, דאנת פהנא, תקין ליה לקודשא בריך הוא ארבע בגדי לבן, וארבע בגדי זהב למטרוניתא, דאתמר בה (תהלים מה יד) פל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה.

ארבע בגדי לבן פלהו רחמי בשמא דיהו"ה, ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו, ארבע בגדי זהב פלהו דינא מסטרא דאדנ"י, ולית מאן דמחיל על

עבודה זרה אלא איהי, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמייה פן פרסייה, פן לבושייה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד פען מיומא

דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב ^(ישעיה ב)
אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר

בה ^(שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין

דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זפאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא

דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסייא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה

מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב ^(ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא

יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.
וזפאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא

ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזפאה פומא דמתחבר בה קודשא

בריך הוא עם שכנתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזפאה איהו מאן דלביש מלפא ומטרוניתא

בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה"י, בשמייה פן לבושהי.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה ^(שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,

דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון

עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר

ספירן דבריאה.
דעשר ספירות דאצילות בהון, איהו

וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו

אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

של אדני, ואין מי שמוחל על
עבודה זרה אלא היא, ששולטים
שפחה במקום גברתה.

בשמו פן כסאו, פן לבושו,
ובלבושים הללו לא מתלבש עד

פעת מיום שנחרב בית המקדש,
שהרי כתוב אלביש שמים

קדרות, ובשכינה נאמר אל
תראני שאני שחרחרת, משום

שהיא בגלות, והכפא שלה פגום
בחטאי ישראל, ששם הנשמות

של ישראל, ולכן אשרי מי
שמתקן לה פסא בתפלתו,

במצוות שלו. אחר שהוא משם,
הכפא פגום בגללם, ומסתלק

שם יהו"ה משם, שהוא לא
שורה במקום פגום. זהו שכתוב

כל איש אשר יהיה בו מום לא
יקרב, אף פן בנשמה פגומה לא

שורה.
אשרי מי שמשלים נשמתו

להשרות בה שם יהו"ה ועושה
לו פסא אליו, ואשרי הפה

שמתחבר בו הקדוש-ברוך-הוא
ושכינתו, שהיא תורת יהו"ה,

ואשרי הוא מי שמלביש המלך
והגבירה בעשר הספירות של

בריאה שפלולים בשם
יאהדונה"י, כשמו פן לבושייו.

ומי שמתקין לו סוסה, שנאמר
בה לססתי ברכבי פרעה דמיתין

רעיתי, שהיא מרפכה שלו,
שבימי השבתות וימים טובים

הוא לבוש בלבושי מלכות, שהן
עשר ספירות של בריאה,
ובימות החל לבוש בעשר פתות
של מלאכים שמשמשים אותם,
את עשר ספירות הבריאה.
שעשר ספירות של האצילות,
המלך בהם, הוא ועצמו אחד
בהם, הוא וחייו אחד בהם, מה
שאין פן בעשר הספירות של
הבריאה, שהם וחייהם אינם
אחד, שהם ועצמם אינם אחד.

וְעָלָת עַל כָּל הַכֹּל, הוּא מְאִיר (יורה)
בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת,
וּבְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה,
וּמְאִיר בְּעֶשֶׂר כַּתוּבֹת שֶׁל
מְלָאכִים, וּבְעֶשְׂרֵה גִלְגָּלֵי
הַרְקִיעַ, וְלֹא מִשְׁתַּנֵּה בְּכֹל מְקוֹם.
קוּם יַחְזְקָאֵל הַנְּבִיא לְגִלוֹת אֶת
הַמְּרָאוֹת הַלְלוּ לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקְוֵי
הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי הַתּוֹרָה, שֶׁעַל
הָאוֹתִיּוֹת נֶאֱמַר וּדְמוּת הַחַיּוֹת,
מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֵלּוּ הֵם
הַנְּקֻדּוֹת, בְּעֶרְוֹת כְּמִרְאֵה
הַלְּפָדִים אֵלּוּ הַטַּעְמִים, וּבָהֶם
וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ.
וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת,
יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הַנְּקֻדּוֹת שֶׁמְאִירוֹת
בָּהֶם, כִּזְהַר - אֵלּוּ הַטַּעְמִים.

וְהַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה מִכָּל, עֲלֶיהָ
נֶאֱמַר הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
שֶׁהֵן הַחַיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל נְקֻדּוֹת
הַטַּעְמִים, וְחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁל
נְקֻדּוֹת הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה: הַלְלוּהֶם
סְגוּלַת־א לְמַעַלָּה, שְׁלֹשׁ חַיּוֹת
עֲלִיוֹנוֹת שְׁרָמוֹזוֹת י' י' בְּרֵאשֵׁי
תְּבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְהֵם
יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה
יְמָלְךָ, פְּנֵי שְׁלֹשֶׁת הַחַיּוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁהֵן חֶסֶד גְּבוּרָה
תַּפְּאֵרֶת. וְלִמְטָה סְגוּלַת שְׁהֵם
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת - פְּנֵי נְצִ"ח
יְסוּד וְהו"ד, שְׁרָמוֹזִים
בִּיבְרָכָךְ יְהו"ה, יֵאָר יְהו"ה,
יֵשׁ"א יְהו"ה. הַנְּקֻדָּה שֶׁל
הָאֱמֻצָע - חֵיה שְׁשֻׁמָּה אָדָם, כְּמוֹ
זֶה: ה, הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין
הַחַיּוֹת, שְׁהֵם שְׁלֹשׁ לְמַעַלָּה

וְשֹׁלֵשׁ לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה: הו
הִיא רְבִיעִית לְכֹל הַשְּׁלֹשׁ
וְשֹׁבִיעִית לְשֵׁשׁ. וְהַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת, עֲלֵיהֶם הוּא
רוּמוֹ וְהֵי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה, וְעַל
הַנְּקֻדָּה שֶׁבְּאֱמֻצָע רוּמוֹ בְּרִבְעִי,

וְעָלָת עַל כָּל הַכֹּל הוּא נְהִיר (נ"א נחית) בְּעֶשֶׂר
סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת, וּבְעֶשֶׂר סְפִירוֹת
דְּבְרִיאָה, וְנְהִיר בְּעֶשֶׂר כַּתוּבֹת דְּמְלָאכְיָא,
וּבְעֶשֶׂר גִּלְגָּלֵי דְרְקִיעָא, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכֹל
אַתְרַי. (דף טו ע"ב) קוּם יַחְזְקָאֵל נְבִיאָה, לְגִלְגָּאָה
אַלִּין מְרָאוֹת קַמֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן
(יחזקאל א יג) וּדְמוּת הַחַיּוֹת מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ,
בְּנִקְוֵי אוֹרִייתָא וְטַעְמֵי דְאוֹרִייתָא, דְעַלִּייהוּ
דְאַתּוּן אֶתְמַר (שם) וּדְמוּת הַחַיּוֹת, מְרַאֲיָהֶם
כְּגַחְלֵי אֵשׁ אַלִּין אֵינּוּן נְקוּדִין, בּוֹעֲרוֹת
כְּמִרְאֵה הַלְּפָדִים אַלִּין טַעְמֵי, וּבְהוּן (דניאל יב
א) וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ,
וְהַמְשַׁפְּלִים אַלִּין אֶתּוּן, יִזְהָרוּ אַלִּין נְקוּדִין
דְנִהְרִין בְּהוּן, כִּזְהַר אַלִּין טַעְמֵי.

וּשְׂכִינְתָא כְּלוּלָה מִכָּל הַכֹּל, עֲלֶיהָ אֶתְמַר (יחזקאל
א יג) הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאֵינּוּן חַיּוֹן עֲלֵאִין דְנְקוּדֵי דְטַעְמֵי, וְחַיּוֹן
תַּתְּאִין דְנְקוּדֵי דְאַתּוּן, כְּגוּוֹנָא דָא ה, וְאֵנּוּן
סְגוּלַת־א לְעֵילָא תַּלְתַת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְרְמִיזִין
י' י' בְּרֵאשֵׁי תִיבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה,
וְאֵינּוּן יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה יְמָלְךָ,
אַנְפֵי תַּלְתַת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְאֵינּוּן חֶסֶד
גְּבוּרָה תַּפְּאֵרֶת, וְלִתְתָא סְגוּלַת דְאֵינּוּן
חַיּוֹן תַּתְּאִין, אַנְפֵי נְצִ"ח יְסוּד וְהו"ד,
דְרְמִיזִין בִּיבְרָכָךְ יְהו"ה יֵאָר יְהו"ה יֵשׁ"א
יְהו"ה, נְקוּדָה דְאַמְצָעִיתָא חֵיה שְׁשֻׁמָּה אָדָם
כְּגוּוֹנָא דָא ה, הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְאֵינּוּן תַּלְתַת לְעֵילָא, וְתַלְתַת לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דָא
ה.

אִיהוּ רְבִיעִעָה לְכֹל תַּלְתַת, וְשֹׁבִיעִעָה לְשֵׁשֶׁת.
וְרָזָא דְתַלְתַת חַיּוֹן תַּתְּאִין, עַלִּייהוּ אִיהוּ
קָא רְמִיזוּ וַיְהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה (יחזקאל א א), וְעַל
נְקוּדָא דְאַמְצָעִיתָא קָא רְמִיזוּ בְּרִבְעִי, דְאִיהוּ

שהוא ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה כ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא דנקודי דאת ה.

של אות ה

בחמשה לחדש, דא את ה, דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, והיא הפסא, שפך עולה הפס"א כחשבון אלהי"ם.

והיא פתר עליון חמישית לארבע החיות העליונות, וחמישית לארבע התחתונות, והיא פסא לרבון הכל, אדון על הכל, שהוא טמיר וגניז.

ואם תאמר שסוד זה ראיה יחזקאל - לא היה אלא דמות החיות האלה, ולא שראה חיות, אלא כמו מלך ששלח שטר בחותמו, ודיוקן המלך רשום על שערה מחותמו, שבספירות האצילות הוא דיוקן המלך ממש, ובספירות הבריאה - חותם המלך, ובספירות היצירה ובמלאכים שהם חיות - הציור של החותם בשערה. ולכן נאמר במראות יחזקאל, דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למי שכל ימיו לא ראה מלך והיה בן כפר, ושאל בשבילו, ורשמים לו על טבלה או על נייר את דיוקנו.

ויש נקדה שכל העולם תלוי תחתיה, כמו השמש אל התחתונים נראית לבני אדם תחת הרקיע כנקדת קמ"ץ, והיא כמה פעמים גדולה מכל הארץ, כל שכן נקודת התורה לגבי גבהם, ונראות לנו הנקודות. (עד כאן).

ואני בתוף הגולה על נהר כפר - זה נהר דינור ששופע ויוצא מלפניו, אלף אלפים ישמשו אותו, ורבוז רבבות של מלאכים עומדים לפניו, הדין

ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה כ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא דנקודי דאת ה.

בחמשה לחדש, דא את ה, דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסיא, דהכי סליק הפס"א כחושבון אלהי"ם.

ואיהי פתר עליון, חמישאה לארבע חיוון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסיא למארי כלא, אדון על כלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה אלא דמות דאלין חיוון, ולא דחזא חיוון, אלא כמלכא דשלח שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלכא רשימא על שערה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו דיוקנא דמלכא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלכא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון חיוון ציורא דחותמא בשערה, ובגין דא אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יומיו לא חזא מלכא, והוה בן כפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, כגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא כנקודת קמ"ץ, ואיהו כמה זמנין רב מכל ארעא, כל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד כאן).

ואני בתוף הגולה על נהר כפר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלף אלפים ישמשוניה, ורבוז רבון דמלאכיא

יושב, והספרים נפתחו, שהם שלשת הספרים שנפתחים בראש השנה, וכו' טובלות הנשמות בנהר דינור הזה מזהמתן שמוזקמים בעולם השפל, וזה מטטרו"ן בדמות של צדיק יסוד עולם, שהוא נהר דינור. מצד הגבורה - נהר פלגיו, מצד החסד - פלגי מים. וזהו על נהר ככר. מה זה ככר? זה מטטרו"ן, רכ"ב לעמוד האמצעי. וירכב על כרוב ויעף, והוא רכב אש וסוסי אש, כולל ששים רבוא מרכבות, ומצד של צדיק חי העולמים הוא כולל שמונה עשר רבוא מרכבות, וזהו רכב אלהי"ם רבתיים אלפי שנאן, ובעלי המשנה פרשוה שני אלפים, שאינם משני רבוא, שהם כל רבוא עשרת אלפים, רבתיים - עשרים אלף. שנים שאינן, נשארו שמונה עשר שיורדים עם מטטרו"ן לקבל שמונה עשרה ברכות של תפלות ישראל להעלותם לפני הקדוש-ברוך-הוא, חי העולמים, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה - זו שכנינה. נפתחו השמים - חמשה רקיעים של היום השני. ה' של השמים, שבה רשומים החיות, שמקורם יו"ד ה"י וא"ו ה"י (י"ד ה"א וא"ו ה"א) - יהו"ה, ואראה מראות אלהי"ם - חמשה אור של יום הראשון כנגד ה' ראשונה, כוללה מחמשה אור שהוא אאאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה.

וכר אחד מראה אהי"ה, ונקודות אלו עולות אלהי"ם, שבהם שבע נקודות - שלש למעלה, שלש למטה, חל"ם באמצע. ורקיע שמיני אחד להם, שנאמר

קדמוהי יקומון, דינא יתיב, וספרין פתיחו (דניאל ד ט'). דינון תלת ספרין דנפתחין בראש השנה, וביה טבלין נשמתינ בהאי נהר דינור, מזוהמתן דמזוהמין בעלמא שפלה, ודא מטטרו"ן, בדיוקנא דצדיק יסוד עלמא, דאיהו נהר דינור מסטרא דגבורה, נהר פלגיו מסטרא דחסד, פלגי מים, והאי איהו על נהר ככר, מאי ככר, דא מטטרו"ן, רכ"ב לעמודא דאמצעיתא, וירכב על כרוב ויעף (תהלים יח יא). ואיהו רכב אש וסוסי אש (מ"ב ב יא), כליל שתין רבוא מרכבות, ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא כליל י"ח רבוא מרכבות, והיינו רכב אלהי"ם רבתיים אלפי שנאן (תהלים סח יח). ואוקמוה מארי מתניתין תרי אלפי שאינן מתרין רבוא, דאנון כל רבוא עשרת אלפים, רבתיים עשרים אלפים, תרי שאינן, אשתארו תמני (דף ד ע"ב) סרי אלפי, דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח ברכאן דצלותין דישראל, לסלקא לון קמי קודשא בריה דא, ח"י עלמין, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה דא שכנינא, נפתחו השמים, ה' רקיעי דיומא תנינא, ה' דהשמים, דבה רשימין חיוון, דמקוריהון יו"ד ה"י וא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וא"ו ה"א), יהו"ה, ואראה מראות אלהי"ם (יחזקאל א א). חמש אור דיומא קדמאה, לקבל ה' קדמאה, פלילא מחמש אור, דאיהו אאאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה (שמות כח לו).

וכר חד אחזי אהי"ה, ונקודין אלין סלקין אלהי"ם, דבהון שבע נקודין, תלת לעילא תלת לתתא חלם באמצעיתא, וחד רקיעא תמינאה לון, דאתמר ביה (בראשית א

וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם.
 וְשִׁבְעַ נְצוּצֵי דְנִקּוּדֵי אַאֲאָא לְקַבֵּל שִׁבְעַ
 כִּכְבֵּי לְכַת, תְּלַת מִפָּאן וְתִלְת מִפָּאן
 חֲמִ"ה בְּאִמְצָעִיתִיה, רְבִיעָא לְכָל תְּלַת,
 וְשִׁבְעָא לְשִׁית, וְאִיהִי בְצוּרַת חֲל"ם, בְּאֵלִין
 חֲמִשׁ (ויקרא ב ב) וְקִמְץ הִכְהֵן מִשָּׁם מְלֵא קִמְצוּ,
 קִמְ"ץ אִיהוּ י' פִּד אֲתַפְתַּח בְּה' נִקּוּדִין אִיהוּ
 ה', חֲמִשׁ אֲצַבְעָאן, דְּבַהוֹן אֲתַפְתַּח קִמְץ
 דְּאִיהוּ י', לְחֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּחִירו.

וְאֲתָוּן י"ה פְּחֻשְׁבּוֹן חֲל"ם דְּאִיהוּ אִמְצָעִי,
 וְחֲר"ק פְּחֻשְׁבּוֹן ו"ה, ו' דְּרוּעָא ה'
 פְּתַף, קִמְ"ץ י"ד פְּרָקִין דְּאֲצַבְעוֹן, וְהֵאֵי
 אִיהוּ (שמות יז טז) וַיֹּאמֶר כִּי י"ד עַל כֶּס י"ה,
 וְאִינוּן רְמִיזִין יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
 וּבְחֲמִשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד שְׁמַאלָא י"ד פְּרָקִין,
 רְמִיזִין כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, וְאִינוּן כ"ח,
 דְּאֲתַמַּר עֲלֵייהוּ (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח
 יְהו"ה, וְהָכִי סְלִיק אִי"ה או"ה כ"ח,
 דְּרְמִיזִין (ירמיה יז יב) בְּכֶסֶף כְּבוֹד מְרוֹם
 מִרְאשׁוֹן.

מִיַּד דְּאֲסַתְלָקוּ, וַיִּלְכוּ בְּלֵא כַח לְפָנֵי
 רוּדְף (איכה א ו), וּבִגִּין דָּא אוּקְמוּהָ מְאֲרֵי
 מִתְנִיתִין, פֶּל הָאוּמַר אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא
 בְּכָל כַּחוּ, קוֹרְעִין לוֹ גְזֵר דִּינוּ שְׁל שְׁבָעִים
 שָׁנָה, דְּאִינוּן שְׁבָעִין שָׁנִין, בְּתַר אֵלְף וּמְאֲתָן
 שָׁנִין, דְּאֲתַתְרַב פִּי מְקַדְשָׁא, וְאִית דְּחָשִׁיב לוֹן
 מְשַׁבְּטֵל הַתְּמִיד, בְּגִין דְּבְדַרְגָּא דִּיעֻקֵּב תְּלִיא
 קִץ דְּפוּרְקָנָא, דְּדַרְגִּיה אֲמַת, הֲדָא הוּא
 דְּכִתִּיב (מִכָּה ז ב) תַּתֵּן אֲמַ"ת לִיעֻקֵּב, דְּאִיהוּ
 סִימָן אֵלְף מְאֲתִים תְּשָׁעִים, וְאִית דְּאוּסִיף בִּיה
 ב', קְרוּב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמַת (תהלים קמה יח), לְדַעַת בְּאַרְץ
 דְּרַפְדָּ (שם טז ג), אוּף הָכִי אַרְץ, אֵלְף ר"ץ, מְאֲתִים וְתְשָׁעִים, לְקִימָא בְּהוֹן

בו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

ושבעה ניצוצות של נקודות
 אאאאא כנגד שבעה כוכבי לכת
 - שלשה מפאן ושלשה מפאן,
 חמ"ה באמצעיותו, רביעי לכל
 השלשה, ורביעי לששה, והיא
 בצורת חל"ם באלו החמש,
 וקמץ משם מלא קמץ - קמ"ץ
 הוא י', כשנפתח בחמש נקודות
 הוא ה', חמש אצבעות שבהן
 נפתח קמץ, שהוא י', לחמשים
 שער החרות.

ואותיות י"ה פחשבון חול"ם,
 שהוא אמצעי, וחר"ק פחשבון
 ו"ה, ו' זרוע, ה' פתף, קמ"ץ י"ד
 פרקי האצבעות, וזהו ויאמר פי
 י"ד על כס י"ה, והם רמוזים
 יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש
 אצבעות של יד שמאל י"ד
 פרקים, רמוזים כוז"ו במוכס"ז
 כוז"ו, והם כ"ח, שנאמר עליהם
 ועתה יגדל נא כ"ח יהו"ה, וכן
 עולה אי"ה או"ה כ"ח, שרמוזים

בכסא כבוד מרום מראשון.
 מיַּד שֶׁהִסְתַּלְקוּ, וַיִּלְכוּ בְּלֵא כַח
 לְפָנֵי רוּדְף, וְלִכּוֹן פְּרֻשׁוּהָ בְּעֵלִי
 הַמְּשֻׁנָּה, פֶּל הָאוּמַר אֲמֵן יְהֵא
 שְׁמִיה רַבָּא בְּכָל כַּחוּ, קוֹרְעִים לוֹ
 גְזֵר דִּינוּ שְׁל שְׁבָעִים שָׁנָה, שְׁהֵם
 שְׁבָעִים שָׁנִים אַחַר אֵלְף וּמְאֲתִים
 שָׁנִים שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וַיֵּשׁ
 מִי שְׁמַחֲשֵׁב אוֹתָם מְשַׁבְּטֵל
 הַתְּמִיד, מִשׁוּם שְׁבַדְרַגְתָּ יַעֲקֹב
 תְּלוּי קִץ הַגְּאֻלָּה, שְׁבַדְרַגְתּוֹ אֲמַת.
 זְהוּ שְׁכַתוּב תַּתֵּן אֲמַ"ת לִיעֻקֵּב,
 שְׁהוּא סִימָן אֵלְף מְאֲתִים
 תְּשָׁעִים. וַיֵּשׁ מִי שֶׁהוֹסִיף בּוֹ ב',
 קְרוּב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאֵיו לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמַת, לְדַעַת
 בְּאַרְץ דְּרַפְדָּ. אֵף כֹּף אַרְץ - אֵלְף
 ר"ץ, מְאֲתִים וְתְשָׁעִים, לְקִימָא

בְּהוֹן (שם טז ג), אוּף הָכִי אַרְץ, אֵלְף ר"ץ, מְאֲתִים וְתְשָׁעִים, לְקִימָא בְּהוֹן

בְּהֵם אֲמַת מֵאֲרָץ מֵאֲרָץ תִּצְמַח,
כְּשִׁיחֵייו בַּחוּץ כְּחֹשֶׁבֶן אֲרָץ,
אֲכַל גֹּזֵר דִּינָם שְׂבָעִים שָׁנָה.
דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - הֵם
הַנְּקֻדוֹת, זְהָרוּ - שְׂמֵאִירִים
בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם נְקֻדוֹת עֲגֻלוֹת,
אוֹתִיּוֹת מְרַבְּעוֹת, שְׂבָאוֹתִיּוֹת
נִבְרְאוּ אַרְבַּע חִיּוֹת הַכֶּסֶּא,
שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם בְּעֻנְיָנוּ שֶׁל
יְחֻזְקָאֵל, דְּמוֹת הַחִיּוֹת מֵרֵאֵיהֶם
כְּגַחְלֵי אֵשׁ, אֵלוּ הֵם נְקֻדוֹת
הַתּוֹרָה, שֶׁהֵן תִּשְׁעַ, שְׂבָהֵן נִבְרְאוּ
תִּשְׁעָה גִלְגָּלֵי הַכֶּסֶּא. הַכֶּסֶּא הוּא
עֲשִׂירֵי לְתִשְׁעָה גִלְגָּלִים
שְׂמֵאִירִים בְּהֵם עֶשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת,
שֶׁהֵן יו"ד ה"א ו"א ו"ה"א, וּבְהֵם
נִבְרְאוּ, וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
יְהו"ה, מֵאִירוֹת בְּאַרְבַּע הַחִיּוֹת,
וּבְהֵן נִבְרְאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה הוּא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, אֲמַת, וְשִׁכְנֵתוֹ תּוֹרַת
אֲמַת, בְּהֵן נִבְרְאָה הַכֶּסֶּא שֶׁהוּא
אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים. בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא רֵאשִׁית,
בְּרֵא הַכֶּסֶּא שֶׁהוּא אֱלֹהִים, שֶׁכָּף
עוֹלָה הַכֶּסֶּא לְחֹשֶׁבֶן אֱלֹהִים.
וַיֵּשׁ תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה וְתוֹרָה שֶׁל
אֲצִילוֹת. תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה - ה'
קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, וְתוֹרָה שֶׁל
אֲצִילוֹת - תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה.
וּבְהֵן תְּמִים תְּהִיָה עִם יְהו"ה
אֱלֹהֵיךְ, וּמִן הַצַּד שֶׁלֵּה נֶאֱמַר עַל
יִשְׂרָאֵל בְּנִים אַתֶּם לֵה. וּמִנֵּינ לְנוּ
שֶׁתּוֹרָה שֶׁל אֲצִילוֹת הִיא תּוֹרַת
ה' שֶׁתּוֹלֵדָה בְּשֵׁמוֹ? אֵלָּא כִּף
בְּרִשׁוּתָהּ, זֶה שְׂמִי לְעֵלָם. שְׂמִי עִם
י"ה - שֵׁם"ה, זְכָרִי עִם ו"ה -
רמ"ח, תּוֹרָה בְּחֹשֶׁבֶן אוֹתִיּוֹתֶיהָ
- תרי"א, וְעִם אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ
הִיא תרי"ג, וְהֵינּוּ ב' שְׁנַתּוֹסְפָה
בַּתּוֹרָה. זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם - זֶה
יו"ד ה"א ו"א ה"א, וּמִשׁוֹם זֶה
כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֻלוּ, וּפְרָשׁוּהוּ
רַבְנֵי הַמִּשְׁנָה אֵינן כְּבוֹד אֵלָּא

אֲמַת מֵאֲרָץ תִּצְמַח (שם פד יב), כִּד יְהוֹן לְכַר
כְּחֹשֶׁבֶן אֲרָץ, אֲכַל גֹּזֵר דִּינָם שְׂבָעִים שָׁנָים.
דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵינּוֹן נְקֻדֵי, יִזְהָרוּ
דְּנִהְרִין בְּאַתּוֹן, דְּאַנּוֹן נְקֻדִין עֲגוּלִין,
אַתּוֹן מְרֻבְּעִין, דְּבְּאַתּוֹן אַתְּבְּרִיאוּ אַרְבַּע
חִיּוֹן דְּכְרִסְיָא, דְּאַתְּמַר עֲלֵיהוּ בְּעֻנְיָא
דִּיחֻזְקָאֵל (א יג), וּדְמוֹת הַחִיּוֹת מֵרֵאֵיהֶם כְּגַחְלֵי
אֵשׁ, אֵלִין אֵינּוֹן נְקֻדֵי דְּאוֹרִייתָא, דְּאַינּוֹן
תִּשְׁעָה, דְּבַהוֹן אַתְּבְּרִיאוּ תִּשְׁעָה גִלְגָּלֵי
דְּכְרִסְיָא, כְּרִסְיָא אִיהִי עֲשִׂירָאָה לְתִשְׁעָה
גִלְגָּלִים, דְּנִהְרִין בְּהוֹן עֶשֶׂר אַתּוֹן דְּאַנּוֹן יו"ד
ה"א ו"א ה"א, וּבְהוֹן אַתְּבְּרִיאוּ, וְאַרְבַּע
אַתּוֹן דְּאַינּוֹן יְהו"ה, נִהְרִין בְּאַרְבַּע חִיּוֹן,
וּבְהוֹן אַתְּבְּרִיאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, אֲמַת,
וְשִׁכְנֵתֶיהָ תּוֹרַת אֲמַת, בְּהֵן אַתְּבְּרִיאת
כְּרִסְיָא דְּאִיהִי אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים, בְּאוֹרִייתָא דְּאִיהִי רֵאשִׁית בְּרֵא
כְּרִסְיָא דְּאִיהִי אֱלֹהִים, דְּהִכִּי סָלִיק הַכֶּסֶּא
לְחֹשֶׁבֶן אֱלֹהִים.

וְאוֹת אוֹרִייתָא דְּבְּרִיאָה, וְאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת,
אוֹרִייתָא דְּבְּרִיאָה, יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרָכּוֹ (משלי ח כב), וְאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת תּוֹרַת
יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וּבְהֵן תְּמִים תְּהִיָה עִם
יְהו"ה אֱלֹהֵיךְ (דברים יח יג), וּמִסְטָרָא דִּילָהּ
אַתְּמַר עַל יִשְׂרָאֵל, (שם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה,
וּמִנָּא לָן דְּאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת אִיהִי תּוֹרַת
יְהו"ה דְּתִלְיָא בְּשֵׁמִיהּ, אֵלָּא הִכִּי אוֹקְמוּהָ זֶה
שְׂמִי לְעֵלָם (שמות ג טו), שְׂמִי עִם י"ה שְׂס"ה,
זְכָרִי עִם ו"ה רמ"ח, תּוֹרָה בְּחֹשֶׁבֶן אַתּוּוֹי
תרי"א, וְעִם אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה (דף ה ע"א) לָךְ
אִיהִי תרי"ג, וְהֵינּוּ ב' דְּאַתּוֹסְפַת בַּתּוֹרָה, זֹאת
הַתּוֹרָה אֲדָם דָּא יו"ד ה"א ו"א ה"א, וּבְגִינן

תורה. ויש כבוד נכרא, ויש כבוד נאצל. מצד של תורה של בריאה, נאמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומצד של אצילות - בנים אתם ליהו"ה וגומר.

ומעל לכל - עלת על הכל שאין אלוה עליו ולא תחתיו ולא לארבעת צדדי העולם, והוא ממלא כל העולמות והוא מקיף, ומקבל בה יסורים ומחלות ומכאובים ביראת רבונו, אהבה בסופה, כמו שבארנה בעלי המשנה על בעלי הקשיות והמחלוקות הללו - את זהב בסופה, ופרשוה אהבה בסופה. שמה שהיתה להם השכינה סוף כל הדרגות, קשה ודין מצד הגבורה, חזרה להיות להם אהבה מצד הימין, אהבת חסד, ולכן כל המקיים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר, וזה הוא אהבה בסופה. וכל מי שאינו מקימה מעשר, לא יקימה מעני.

דרגה חמישית ביראת ה', פרשוה בעלי המשנה, כל הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת. שכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה? למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס?

ובדרך סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת אותיות השם הזה הן מפתחות הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אדנ"י שפתי תפתח, ואחר כך חותמים אותה בשם יהו"ה: ברוך אתה יהו"ה מגן אברקם.

דא כבוד חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין כבוד אלא תורה, ואית כבוד נכרא, ואית כבוד נאצל, מסטרא דאורייתא דבריא, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות, בנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א).

ולעירא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהו אסתר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושין ומחלוקות, את זהב בסופה (במדבר כא יד). ואוקמוה אהבה בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושיא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, כל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו אין חכמתו מתקימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס.

ובארח רזא, אדנ"י תמן י' יראת יי', ואלין ארבע אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבתר חתמין לה בשם יהו"ה,

ואף כף הקדים שב"א, שהיא יראה, בשם יהו"ה, לא הבה שהיא קמ"ץ רחמים, שב"א מצד הגבורה, כי באש ה' נשפט. קמ"ץ מימין, וקמץ הפהן משם, משום שמעלין בקדש ולא מורידין, ומשום זה הקדימו שס"ה לא תעשה, שהם יראה, לרמ"ח מצוות, שהם אהבה. זהו שפתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי עם י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה - רמ"ח.

דרגה ששית ביראת ה' - והיה אמונת עתיד וכו'. אמונת - סדר זרעים, עתיד - סדר מועד, חסן - סדר נשים, ישועת - סדר נזיקין, חכמה - סדר קדשים, ודעת - סדר טהרות. אם יש יראת ה' - פן, ואם לא - לא. וסימן: זמ"ן נק"ט.

ואלו ששת סדרי המשנה בדרך סוד, הם מעמוד האמצעי שכולל ששה סדרי משנה, ומי שרוצה לקחתו ללא שכינתו, שהיא יראת ה', עליו נאמר ונרגן מפריד אלוף, כאלו עשה קצוץ ופרוד בין הקדוש-ברוך-הוא לשכינתו, וכדי שלא יעשו פרוד, אף על גב שלמד אדם ששה סדרי משנה ולא הקדים לו יראת ה', שהיא שכינתו, הקדוש-ברוך-הוא לא שורה עליו. ולכן אם יש יראת ה' - פן, ואם לא - לא, כאלו לא היה כלום בידו.

אמונה, היא האם העליונה מצד החסד, שבה קריאת שמע שהיא אמונה, והיא עתיד מצד הגבורה, שבו נאמר ואל יבא בכל עת אל הקדש וגומר. חסן הוא מצד של העמוד האמצעי. ישועת נקראת מצד של נצח, וגם נצח ישאל לא ישקר ולא

ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם, ואוף הכי אקדים שב"א דאיהי יראה בשם יהו"ה, לא הבה דאיהי קמ"ץ רחמי, שב"א מסטרא דגבורה, כי באש יהו"ה נשפט (ישעיהו טו טז), קמ"ץ מימינא, וקמץ הפהן משם (ויקרא ה יב). בגין דמעלין בקדש ולא מורידין, ובגין דא אקדימו שס"ה לא תעשה דאינון דחילו, לרמ"ח פקודין דאינון רחימו, הדא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח.

דרגא שתיתאה ביראת יי', והיה אמונת עתיד וכו' (ישעיה לג ו), אמונת סדר זרעים, עתיד סדר מועד, חסן סדר נשים, ישועות סדר נזיקין, חכמה סדר קדשים, ודעת סדר טהרות, אי איכא יראת יי' אין, ואי לא לא, וסימן זמ"ן נק"ט.

ואלו שית סדרי משנה בארז רזא, אינון מעמודא דאמצעיתא, דפליל שית סדרי מתניתין, ומאן דבעי לנטלא ליה בלא שכינתיה דאיהי יראת יי', עליה אתמר (משלי טז כח) ונרגן מפריד אלוף. כאלו עביד קצוץ ופרוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין דלא יעבדון פרודא, אף על גב דאוליף אדם שית סדרי משנה, ולא אקדים ליה יראת יי', דאיהי שכינתיה, קודשא בריך הוא לא שריא לגביה, ובגין דא אי איכא יראת יי' אין, ואי לא לא, כאלו לא הוה פלום בידיה.

אמונה איהי אימא עלאה מסטרא דחסד, דבה קריאת שמע דאיהי אמונה, ואיהי עתיד מסטרא דגבורה, דביה אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש וגומר, חסן איהו מסטרא דעמודא

דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח, וגם נצח ישראל לא ישקר

יִנְחֶם. חֲכָמָה הִיא סֵדֶר קְדָשִׁים,
שֶׁהוּא הוֹד, וְדַעַת הוּא יְסוּד,
שֶׁהוּא סֵדֶר טְהוֹרוֹת.

וַיֵּשׁ שִׁיאֲמַר בְּהַפְנֹךְ - מֵצַד
הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה הִיא אֲמוֹנָה,
וּמֵצַד שֶׁל צְדִיק שָׁבוּ כְּלוּלִים שְׁנֵי
שְׁמוֹת אֲמ"ן, שֶׁהֵם יֵאֱהוּדוֹנָה,^א
וּבְצַדִּיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוּ
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ, וְלִכְן
נִקְרָא סֵדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד, הוּא מֵצַד שֶׁל הוֹד שֶׁהוּא
סֵדֶר מוֹעֵד, שָׁבוּ אוֹכְלִים כֹּל
אַרְבַּע, וְתוֹלִים כֹּל חֲמֵשׁ,
וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלַת שֶׁשׁ. חֶסֶן, הוּא
מֵצַד שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שָׁבוּ
סֵדֶר נְשִׁים, יְשׁוּעַת הוּא סֵדֶר
נְזִיקִין מֵצַד הַגְּבוּרָה, שֶׁמֶשֶׁם כֹּל
הַדִּינִים יוֹצְאִים לְמִי שֶׁעוֹשֶׂה נֶזֶק
לְחֻבְרוֹ. חֲכָמָה נִקְרָאת מֵצַד
הַחֶסֶד, שֶׁבָּהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יָדְרִים, וְהוּא סֵדֶר קְדָשִׁים, וְעִמּוֹ
נִצַּח. זֶהוּ שְׁכָתוּב נְעֻמּוֹת בִּימִינְךָ
נִצַּח. דַּעַת שֶׁהוּא סֵדֶר טְהוֹרוֹת.
וְהוּא שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּסוּד
שֶׁל לֵהֵט הַחֶרֶב הַמְתַּהַפֶּכֶת,
מִרְחֻמִּים לְדִין וּמִדִּין לְרַחֲמִים.

דְּרָגָה שְׁבִיעִית בִּירְאָת ה' - שְׁאִין
לוֹ חֶסֶד. זֶהוּ שְׁכָתוּב יִרְאוּ אֶת ה'
קְדָשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו.
לֹא יִהְיֶה מְאוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וְחוֹשֵׁף מִיִּשְׂרָאֵל אֶף לְמַחְסוֹר, וְלֹא
יִהְיֶה לוֹ חֶסֶד בְּתוֹרָה אִם הוּא
בְּעַל תּוֹרָה, שְׁבִלֵי תּוֹרָה אֵין
יִרְאָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֵין בּוֹר יִרְא
חֲטָא, כְּמוֹ שְׁאִין תּוֹרָה בְּלִי
יִרְאָה, אֶף כִּף אֵין יִרְאָה בְּלִי
תּוֹרָה, לֹא יִהְיֶה חֶסֶד בְּנִשְׁמָתוֹ,
וְלֹא יִהְיֶה חֶסֶד בְּמַעֲשָׁיו
הַטּוֹבִים, שְׁאִין חֶסֶד וְעֲנִיּוֹת
כְּחֶסֶד שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת טוֹבוֹת,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה,
אֵין עֲנִי אֶלָּא מִתּוֹרָה וּמִן

וְלֹא יִנְחֶם (שְׁמוּאֵל א טו כט), חֲכָמָה אִיִּהִי סֵדֶר
קְדָשִׁים דְּאִיִּהוּ הוֹד, וְדַעַת אִיִּהוּ יְסוּד דְּאִיִּהוּ
סֵדֶר טְהוֹרוֹת.

וְאִית דִּיִּימָא בְּהַפּוּכָא, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא
תְּתָאָה אִיִּהִי אֲמוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְצַדִּיק
דְּבִיהַּ כְּלִילָן תְּרִין שְׁמָהֵן אֲמ"ן, דְּאֲנוּן
יֵאֱהוּדוֹנָה"י, וּבְצַדִּיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי
לְמִינוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ (בראשית א
א). וּבְגִין דָּא אֲתִקְרִי סֵדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד אִיִּהִי מִסְטָרָא דְהוֹד דְּאִיִּהִי סֵדֶר מוֹעֵד,
דְּבִיהַּ אוֹכְלִין כֹּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כֹּל
חֲמֵשׁ וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שֶׁשׁ, חֶסֶן אִיִּהוּ
מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְבִיהַּ סֵדֶר
נְשִׁים, יְשׁוּעוֹת אִיִּהִי סֵדֶר נְזִיקִין מִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה, דְּתַמָּן כֹּל דִּינִין נִפְקִין לְמָאן דְּעֵבִיד
נֶזֶק לְחַבְרִיָּה, חֲכָמָה אֲתִקְרִיאת מִסְטָרָא
דְּחֶסֶד, דְּבָהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדְרִים וְהוּא
סֵדֶר קְדָשִׁים, וְעִמּוֹהַּ נִצַּח, הֵדָא הוּא
דְּכָתִיב (תהלים טז יא) נְעִימַת בִּימִינְךָ נִצַּח, דַּעַת
דְּאִיִּהוּ סֵדֶר טְהוֹרוֹת, וְאֵינּוֹן שִׁית סְדְרֵי
מְתַנִּיתִין, בְּרָזָא דְלֵהֵט הַחֶרֶב הַמְתַּהַפֶּכֶת,
מִרְחֻמִּי לְדִינָא וּמִדִּינָא לְרַחֲמִי.

דְּרָגָא שְׁבִיעִיאָה בִּירְאָת יי' דְּלִית לִיהַּ חוֹסֶר,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים לד י) יִרְאוּ אֶת
יי' קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו, לֹאֹו יִהֵא
מְאִינּוֹן דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (משלי יא כד) וְחוֹשֵׁף מִיִּשְׂרָאֵל
אֶף לְמַחְסוֹר, וְלֹא יִהֵא לִיהַּ חוֹסֶר בְּאוֹרִייתָא
אִם הוּא מְאִרֵי תּוֹרָה, דְּבִלְאוּ אוֹרִייתָא לִית
דְּחִילוּ, כְּמָא דְאֲתַמַּר אֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא,
כְּגוֹנָא דְּלִית אוֹרִייתָא בְּלָא דְּחִילוּ, אוֹף הֵכִי
לִית דְּחִילוּ בְּלָא אוֹרִייתָא, לָא יִהֵא חֶסֶד
בְּנִשְׁמָתִיהַּ, וְלֹא יִהֵא חֶסֶד בְּעוֹבְדוֹי טְבִין,
דְּלִית חוֹסֶר וְעֲנִיּוֹת כְּחוֹסֶר דְּאוֹרִייתָא וּפְקוּדֵיִיא טְבִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ

המצוות, שגוף הוא מעשה ידי האדם שאין חסר רב ממנו אחר שאינו מעשה הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, וזה גרם שיחרב בית המקדש, שלא היה מעשי יהו"ה.

דרגה שמינית ביראת ה' - להיות לו בשת פנים. מי שיש לו בשת פנים שלא לעשות עברה שבאה לידו בגלל יראת הקדוש ברוך הוא, כאלו בו נברא העולם, ומשום זה בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת הפל אחד, ומי שאין לו בשת פנים, פרשוהו בעלי המשנה, בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

והפך בש"ת ותמצא שב"ת, והינו בראשית יר"א שב"ת, שלא תחלל אותה בפרהסייה, כבן אדם שאין לו בשת פנים. אוי לו למי שמחלל שבת המלכה, שהיא קדש, לעשות אותה חל, שבארוהו בעלי המשנה, כל המשתמש בכתר חלף, זה המשתמש במי ששונה הלכות, כל שכן בשבת המלכה. ועוד, בשת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם. אותם שעוברים עברה ביד רמה ואין להם בשת פנים מהקדוש ברוך הוא, שנאמר בו משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ונאמר בו מלא כל הארץ כבודו, ונאמר בו חופש כל חדרי בטן רואה כליות ולב.

וענה קשורה ביראה, זהו שכתוב עקב ענה יראת יהו"ה. מי שיש בו יראת יהו"ה, היא מביאה אותו לידי ענה, שהיא שכינה עליונה, שיראת יהו"ה

מארי מתניתין, אין עני אלא מתורה ומן המצוות, דגופא איהו עובדי ידוי דבר נש, לית חוסר סגי מניה בתר דלאו איהו עובדי דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכו א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ודא גרם דיתחרב בי מקדשא, דלא הוה עובדי יהו"ה.

דרגא תמינאה ביראת יי', למהוי ליה בשת אנפין, מאן דאית ליה בשת אנפין דלא למעבד עבירה דאתי לידיי בגין דחילו דקודשא בריך הוא, כאלו ביה אתברי עלמא, ובגין דא בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת פלא חד, ומאן דלית ביה בשת אנפין אוקמוהו מארי מתניתין בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

והפוך בש"ת ותשפח שב"ת, והיינו בראשית יר"א שב"ת, דלא תחלל ליה בפרהסייה, כבר נש דלאו ביה בשת אנפין, ווי ליה מאן דמחלל שבת מלכתא דאיהי קדש למעבד ליה חול, דאוקמוהו מארי מתניתין, כל המשתמש בתגא חלף, זה המשתמש במי ששונה הלכות, כל שפן בשבת מלכתא.

ועוד בושת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם, אנון דעברין עבירה ביד רמה, ולית לון בשת פנים מקודשא ברוך הוא, דאתמר ביה (תהלים לג כג) משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ואתמר ביה (ישעיהו ג) מלא כל הארץ כבודו, ואתמר ביה (משלי כ כז) חפש כל חדרי בטן, (ירמיה כ יב) רואה כליות ולב.

וענה קטירא בדחילו, הדא הוא דכתיב (משלי כב ד) עקב ענה יראת יי',

מאן דאית ביה יראת יי' איתי ליה לידי ענה דאיהי שכינתא עלאה,

יִרְאֵת יי' עֶקֶב לְגִבְיָהּ, וְדָא דְרָגָא דְמֹשֶׁה, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד, וּבִגִּין דְּאִיהִי יִרְאָה עֶקֶב לְגִבְיָהּ, אִוְקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, יִרְאָה מְלָה זִוְטְרִתִּי הִיא לְגִבֵּי מֹשֶׁה. דְּרָגָא תְּשִׁיעָא בִּירְאֵת יי', כֹּל מָאן דְּאִית בֵּיהּ יִרְאֵת יְהו"ה יִתְהַלֵּל, וְכִי אִית לְבַר נֶשׁ לְשַׁבְחָא גְרַמְיָה, אֶלָּא אִיהוּ מְשׁוּבַח קֳדָם יְהו"ה, הֵדָא הוּא דְכֹתִיב (משלי לא ל) שֶׁקֶר הֵחֵן וְהֶבֶל הִיפִי וְגוֹמֵר, דָּא דְרָא דְחִזְקִיָּהוּ, דְּבִירְאֵת יי' קָא אֲתִי בַר נֶשׁ לְקִיָּמָא תְרִי"ג מְצוֹת, כְּחֻשְׁפֵּן בִּירְאֵת.

דְּרָגָא עֲשִׂירָאָה בִּירְאֵת יי', אִית יִרְאָה וְאִית יִרְאָה, לֹא כֹּל אֶפְיָא שׁוֹיִן, אִית יִרְאָה דְּדַחִיל בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְרִיָּה הוּא בְּגִין דְּלֹא יִלְקָה לֵיהּ בְּרִצּוּעָה, דְּאִתְמַר (דף ו טו) בַּהּ (בראשית א ב) וְהָאֲרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְבָהוּ, מִסְטָרָא דְּאִילְנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיהִי אֲרַעָא רְקֻנָּא, שְׁפָחָא בִישָׁא, כְּגוֹוָנָא דְחַד מְאֲרַבַּע אָבוֹת נְזִיקִין דְּאִיהוּ הַבּוֹר, וְכְגוֹוָנָא דְבוֹר דְּיוֹסֶף, דְּאִוְקְמוּהוּ עֲלֵיהּ הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק וְכו' (בראשית לו כד). הַבְּרָה נְקָבָא בִישָׁא, בּוֹר דְּכוּרָא, וְבוֹר בְּגִין דְּאִיהוּ מִתְמָן, אִוְקְמוּהוּ עֲלֵיהּ אֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא, בְּתַר דְּלִית בֵּיהּ יִרְאֵת יי'.

מָאן דְּאִיהוּ דְּחִיל מְגוּ אִוְרִייתָא דְּאִיהִי תְּפָאֲרַת, דְּמַנְיָה נְפָקַת, כְּגוֹן דָּא אִיהִי שְׁקוּלָה לְגִבְיָהּ, וּבִגִּין דָּא אֵין כֹּל יִרְאָה שׁוּהָ, דְּהָא יִרְאֵת יי' הִיא מְלָכוֹת דִּילֵיהּ, כְּלִילָא מְכָל פְּקוּדֵי אִוְרִייתָא, בְּגִין דְּאִיהִי יִרְאָה דְּנְפָקַת מְגוּ תוֹרָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ יְהו"ה, דְּכְגִינָהּ אִוְקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׁמִבִּיאָה לְאָדָם לִידֵי מַעֲשָׂה, דָּאִי בַר נֶשׁ לֹא יֵדַע אִוְרִייתָא, וְאִגְרָא דְּפְקוּדֵיָא דִּילָהּ, וְעוֹנְשֵׁין

עֶקֶב לְגִבְיָהּ, וְזוּ דְרָגָת מֹשֶׁה, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד, וּמִשּׁוֹם שֶׁהִירְאָה הִיא עֶקֶב אֵלֶיהָ, פְּרִשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, יִרְאָה דְּכַר קֶטָן הִיא לְגִבֵּי מֹשֶׁה. דְּרָגָה תְּשִׁיעִית בִּירְאֵת ה' - כֹּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת יְהו"ה, יִתְהַלֵּל. וְכִי יֵשׁ לְאָדָם לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ? אֶלָּא הוּא מְשַׁבַּח לְפָנֵי יְהו"ה. וְזֵהוּ שְׁכֵתוֹב שֶׁקֶר הֵחֵן וְהֶבֶל הִיפִי וְגוֹמֵר. זֶה דוֹרוֹ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ, שְׁבִירְאֵת ה' כָּא בֶן אָדָם לְקִיָּמָא תְרִי"ג מְצוֹת כְּחֻשְׁבּוֹן בִּירְאֵת.

דְּרָגָה עֲשִׂירִית בִּירְאֵת ה' - יֵשׁ יִרְאָה וְיֵשׁ יִרְאָה, לֹא כֹּל הַפְּנִים שׁוֹיִם. יֵשׁ יִרְאָה שְׁפּוּחַד אָדָם מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא כְּרִי שְׁלֹא יִלְקָה בְּרִצּוּעָה, שְׁנַאֲמַר בַּהּ וְהָאֲרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְבָהוּ מִצַּד שֶׁל הַעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, שֶׁהִיא אֲרֶץ רִיקָה, שְׁפָחָה רַעָה, כְּמוֹ שְׁאֲחַד מְאֲרַבְּעָה אָבוֹת נְזִיקִין שֶׁהוּא הַבּוֹר, וְכְמוֹ שֶׁהַבּוֹר שֶׁל יוֹסֵף שְׁבָאֲרוּ עֲלָיו הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק וְכו'. הַבְּרָה - נְקָבָה רַעָה, בּוֹר - זָכַר, וְבוֹר, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִשָּׁם, פְּרִשׁוּהוּ עֲלָיו אֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא, מְאַחַר שְׁאֵין בּוֹ יִרְאֵת ה'.

מִי שֶׁהוּא פּוֹחַד מִתּוֹף תוֹרָה שֶׁהִיא תְּפָאֲרַת, שְׁמַמְנּוּ יִצְאָה, כְּגוֹן זֶה הִיא שְׁקוּלָה אֵלָיו, וּמִשּׁוֹם זֶה אֵין כֹּל יִרְאָה שׁוּהָ, שְׁתַּרֵּי יִרְאֵת ה', הִיא מְלָכוֹתוֹ, כְּלִילָה מְכָל מְצוֹת הַתּוֹרָה, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא יִרְאָה שְׁיִוְצָת מִתּוֹף תוֹרָה, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאִמְצָעִי שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׁבְגִלָּה פְּרִשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׁמִבִּיאָה אָדָם לִידֵי מַעֲשָׂה, שְׁאֵם אָדָם לֹא יוֹדַע אֶת הַתּוֹרָה וְשִׁכַּר מְצוּוֹתֶיהָ, וְעוֹנְשִׁים

דְּפְקוּדֵיָא דִּילָהּ, וְעוֹנְשֵׁין

שְׁלָה לְמִי שְׁעוֹבֵר עַל הַמְצוּוֹת, וְיָמִי כָּרָא אֶת הַתּוֹרָה, וּמִיָּהוּ שְׁנִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל - אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיִשְׁמַר מְצוּוֹתָיו? וְלָכֵן אָמַר דָּוִד לְשִׁלְמָה, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֶּהוּ.

שָׂאֵם אָדָם לֹא מִפִּיר אֶת אוֹתוֹ שְׁנִתֵּן לוֹ תּוֹרָה וְצִנָּה אוֹתוֹ לְשִׁמְרָהּ, אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיַעֲשֶׂה מְצוּוֹתָיו? וְלָכֵן פָּרְשׂוּהוּ רַבְּנָן, וְלֹא עִם הָאֲרִץ חֲסִיד, וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

מִשּׁוֹם שְׁתוֹרָה, שְׁהִיא תְרִי"א, מִשְׁתִּי דְרִגּוֹת נִתְּנָה, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמִשְׁם שְׁתֵּי מְצוּוֹת - אֲהַבֵּת חֲסֵד וְיִרְאַת גְּבוּרָה, שְׁהִיא יִרְאָה, שְׁבָהֶם הִשְׁתַּלְּמוּ תְרִי"ג מְצוּוֹת. וּמִשּׁוֹם שְׁכָל הַתּוֹרָה וּמְצוּוֹתֶיהָ מִשְׁנֵי צְדָדִים נִתְּנָה, פָּרְשׂוּהוּ רַבְּנָן וְלֹא עִם הָאֲרִץ חֲסִיד וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

וְאִם תֹּאמְרוּ, הֲרֵי חֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמִשְׁם מַלְכוּת, הִיא אֲהַבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ פָּרְשׂוּהוּ חֲכָמִים גְּדוֹלָה תּוֹרָה שְׁמִבִּיאָה לְאָדָם לְיַדֵּי מַעֲשֶׂה, שְׁמִכַּאֵן מִשְׁמַע, שְׁכָל הַקּוֹדֵם יִרְאֵתוֹ לְחֻכְמָתוֹ, חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְּמָת? אֲלֹא הַכֹּל אִמֵּת. תְּפַאֲרַת נִקְרָא אָדָם, כְּמוֹ שְׁהוּא הֵיךְ אָדָם ה"א שְׁלִמְטָה, שְׁבָאֲרוּ עָלָיו שְׁהִיךְ רִאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה, וְלָכֵן פָּרְשׂוּהוּ חֲכָמִים, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבִרְאֵת, שְׁנֹאֲמַר עָלֵיהֶם אָדָם אִתָּם. אַף כִּף תְּפַאֲרַת, שְׁהוּא יְהו"ה, הוּא רִאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה, שְׁהִיא חֻכְמָה עָלִיוֹנָה, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה, שְׁהִיא י" מִן אֲדֻנִי, חֻכְמָה תַּחְתּוֹנָה, יִרְאַת יְהו"ה מַלְכוּת שְׁלוֹ.

וְלָכֵן נֹאמַר בְּהָ אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. אִשָּׁה, יֵשׁ לָהּ לְהַקְדִּים בְּכָל

דִּילָהּ לְמָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיָא, וּמָאן הוּא דְּכָרָא אוֹרֵייתָא, וּמָאן הוּא דִּיהִיב לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, אֵיךְ דְּחִיל לֵיהּ וְנָטִיר פְּקוּדֵי, וּבְגִין דָּא אָמַר דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנֹו (ר"ה א כח ט) דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֶּהוּ.

דְּאִי בַר נֶשׁ לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע הֵהוּא דִּיהִיב לֵיהּ אוֹרֵייתָא, וּמִנֵּי לֵיהּ לְנִטְרָא לָהּ, אֵיךְ דְּחִיל מִנֵּיהּ וְעַבִּיד פְּקוּדֵי, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן, וְלֹא עִם הָאֲרִץ חֲסִיד, וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי תְרִי"א מִתְרִין דְּרִגִין אֲתִיהִיבֵת, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, דְּמִתְמָן תְּרִין פְּקוּדִין אֲהַבֵּת חֲסֵד וּדְחִילוֹ דְּגְבוּרָה דְּאִיהִי יִרְאָה, דְּכִהוֹן אֲשַׁתְּלִימוּ תְרִי"ג פְּקוּדֵיָא, וּבְגִין דְּכָל אוֹרֵייתָא וּפְקוּדֵיהָ מִתְרִין סְטְרִין אֲתִיהִיבֵת, אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן וְלֹא עִם הָאֲרִץ חֲסִיד, וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

וְאִי תִימָא הָא חֲסֵד גְּבוּרָה דְּמִתְמָן מַלְכוּת אִיהִי אֲהַבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן גְּדוֹלָה תּוֹרָה שְׁמִבִּיאָה לְאָדָם לְיַדֵּי מַעֲשֶׂה, דְּמִהַכָּא מִשְׁמַע דְּכָל הַקּוֹדֵם יִרְאֵתוֹ לְחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְּמָת, אֲלֹא כְּלָא קְשׁוּט, תְּפַאֲרַת אֲתִקְרִי אָדָם, פְּגוּוֹנָא דִּילֵיהּ הוּא אָדָם ה"א דְּלִתְתָא, דְּאוּקְמוּהוּ עָלֵיהּ דְּהוּה רִאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבִרְאֵת, דְּאִתְמַר עָלֵיהּ אָדָם אִתָּם, אוּף הִכִּי תְּפַאֲרַת דְּאִיהוּ יְהו"ה, אִיהוּ רִאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה דְּאִיהוּ י" מִן אֲדֻנִי, חֻכְמָה תַּתָּא, יִרְאַת יי', מַלְכוּת דִּילֵיהּ.

וּבְגִין דָּא אִתְמַר בְּהָ (ויקרא יב ד) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ,

אִתְתָא אִית לָהּ לְאִקְדָּמָא בְּכָל פְּקוּדֵיָא, דְּאִתְמַר בְּהָ אִשָּׁה יִרְאַת יי'

המצוות, שנאמר בה אשה יראת ה' היא תתהלל, ולכן מצא אשה בתחלה - מצא טוב, שנאמר בו טוב יהו"ה לכל.

ואם הקדים אותה בתפלה, כמו שבארו אדנ"י שפתי תפתח, מיד - ויפק רצון מה', ולכן הפונה, שהיא מחשבה, צריך להקדים למצוה, ולכן שמו חכמים פונת מחשבת התפלה בברכה הראשונה, שכן פרושהו, אם לא כן בברכה ראשונה - חוזר לראש. ולכן צריך להקדים יראה מצד השכינה, בין בתורה בין במצוות, אבל מצד של הקדוש ברוך הוא צריך להקדים תורה ליראה בכל המצוות, שיראה של תורה יש, שנקראת הנקבה שבעל-פה, שבשכילה נאמר שם אז ירננו עצי היער.

ענה מלאך מן השמים ואמר: הן הן מצוה מרפכה. מן הא"י הנה תלויים בו ע"ב שמות, שהינו חסד, שבו צריך להתקין פסא לרבנו בכנפי מצוה, וישב עליו באמת. עשור אמת מ"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א מוריד הטל להאיר אל הה"א.

שהוא כולל שלש ברכות ראשונות של התפלה ושלש אחרונות, וזה עשר ספירות בלי מה, שהם פנגד שני שמות יהו"ה אדנ"י, ושמונה אותיות, שהם עשרה עשרה הכף בשקל הקדש, וזה כ' מן פתור, עשרה מהשכינה התחתונה אדנ"י, מלמטה למעלה מן אג"י עד א"ן, עשרה מלמעלה למטה מעמוד האמצעי שהוא יהו"ה. ומשום זה כ' כולל אותם.

ובקץ הגאולה מידלג על ה'הרים - זה מ"ה, ואין הרים אלא

היא תתהלל (משלי לא ל), ובגין דא מצא אשה בקדמיתא, מצא טוב (שם יח כב), דאתמר ביה (תהלים קמה ט) טוב יהו"ה לכל.

ואי אקדים לה בצלותא, כמה דאוקמוהו (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, מיד (משלי ח לה) ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא פונה דאיהי מחשבה, צריך לאקדמא למצוה, ובגין דא שויאו רבנן פוון מחשבתא דצלותא בברכה קדמאה, דיהכי אוקמוהו אם לא פוון בברכה ראשונה חוזר לראש, ובגין דא צריך לאקדמא יראה מסטרא דשכינתא, בין באורייתא, בין בפקודייתא, אבל מסטרא דקודשא בריך הוא, צריך לאקדמא אורייתא ליראה בכל פקודייתא, דיראה דאורייתא אית, דאתקרי נוקבא תורה שבעל פה, דבגינה אתמר תמן אז ירננו עצי היער (דה"א טז לג).

ענה מלאך מן השמים ואמר הן הן מצוה מרפכה, מהאי א"ז תליין ע"ב שמהן דהיינו חסד, דביה צריך לאתקנא פרסיא למאריה, בכנפי מצוה, וישב עליו באמת, עשור אמת מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, מוריד הטל לאנהרא לגבי ה"א.

דאיהו כליל תלת ברכאן קדמאין דצלותא, ותלת בתראין, ודא עשר ספירות בלי מה, דאינון לקבלייהו תרין שמהן יהו"ה אדנ"י, ותמניא אתוון, דאינון עשרה עשרה הכף בשקל הקדש (במדבר ז פז), ודא כ' מן פתור, עשרה מן (דף ו ע"ב) שכינתא תתאה אדנ"י, מתתא לעילא מן אג"י עד א"ן, עשרה מעילא לתתא מעמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה, ובגין דא כ' כליל לון.

ובקץ דפורקנא מידלג על ה'הרים (שיר ב ח), דא מ"ה, ולית הרים אלא

האבות, שהם מרפבתו, אף כף מ'קפץ על הגבעות - הן האמהות, אהי"ה אדנ"י. באותו זמן א"ז ישיר משה וכו', והפל נקשר ונכלל בח"י העולמים. זהו שפתוב ברכות לראש צדיק. ויש כבוד נברא, כמו שפבד נאצל. מצד של כבוד נברא אומרים ישאל אל אדון על הפל, אם פעבדים. ומצד של כבוד נאצל נאמר בהם אם פכנים, הוא עלת על הפל, אין אלוה עליו, ולא תחתיו, ולא לארבעה צדדים, הוא ממלא כל העולמות.

והוא סוכב את כל הצדדים, שלא מתפשטים יותר מהגבול ששם לכל אחד, והמדה ששם לכל אחד, וכלם ברשותו, ברשות היחיד.

אדנ"י מרפכה ליהו"ה, ובה התעטף, ואף כף יהו"ה מתעטף באהי"ה לברא עולם, אבל שם יהו"ה הוא מרפכה לרבנו לכתר עליון, ולכן אין קדוש פיהו"ה, עלת על הפל, טמיר וגנוז בכתר, וממנו מתפשט אורו על יהו"ה, שהיא י' חכמה, ה' בינה, ו' כולל שש ספירות, ה' מלכות. וזוהי התפשטותו מלמעלה למטה. ואף כף מתפשט אורו על י' מן אדנ"י מלמטה למעלה עד אין סוף שנקרמו באדנ"י אין, ומשום זה י' מן יאהדונה"י, עשרה עשרה הפך, זה כ' מן פתר, ובעל הפל, אין בו ציור של אות ונקדה. זהו שפתוב ואל מי תדמיוני ואשורה, ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו.

הוא ציר בשתי אותיות שני עולמות. באות י' ציר העולם

אבהן, דאינון מרפבתיה, אוף הכי מ'קפץ על הגבעות אנון אמהן, אהי"ה אדנ"י, ביהוא זמנא א"ז ישיר משה וכו' (שמות טו א), וכלא אתקשר ואתכליל בח"י עלמין, הדא הוא דכתיב (משלי י) ברכות לראש צדיק.

ואית כבוד נברא פגוונא דכבוד נאצל, מסטרא דכבוד נברא אמרין ישראל לגבי אדון על פלא אם פעבדים, ומסטרא דכבוד נאצל אתמר בהון אם פכנים, איהו עלת על פלא לית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרין דעלמא, איהו ממלא כל עלמין.

ואיהו אסחר לכל סטרין, דלא מתפשטין יתיר מגבול דשוי לכל חד, ומדה דשוי לכל חד, וכלהו ברשו דיליה ברשות היחיד.

אדנ"י מרפכה ליהו"ה, ובה אתעטף, ואוף הכי יהו"ה אתעטף באהי"ה למברי עלמא, אבל שם יהו"ה איהו מרפכה למאריה לכתר עלאה, ובגין דא (ש"א כב) אין קדוש פיהו"ה, עלת על פלא טמיר וגניז בכתר, ומניה אתפשט נהוריה על יהו"ה, דאיהו י' חכמה, ה' בינה, ו' פליל שית ספירן, ה' מלכות, והאי איהו אתפשטותיה מעילא לתתא, ואוף הכי אתפשט נהוריה על י' מן אדנ"י מתתא לעילא, עד אין סוף, דאתרמיז באדנ"י אין, ובגין דא י' מן יאהדונה"י עשרה עשרה הפך, דא כ' מן פתר, ומארי דכלא לית ביה ציור דאות ונקודה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ יח-כה) ואל מי תדמיוני ואשורה, ואל מי תדמיון אל, ומה דמות תערכו לו.

איהו צייר בתרין אתוון תרין עלמין, באת י'

הבא, ובאות ה' - העולם הזה. זהו שפתיב פי ביה ה' צור עולמים.

והמקורות של כל השמות הם יו"ד ה"י וי"י ה"י - יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א - יהו"ה. כל יו"ד מראה יהו"ה, כל א' מראה אהי"ה למעלה, אדנ"י למטה. כף שם יהו"ה הוא בכניו אחד, משום שממנו נמצא כניו, אבל מצד של עשר הספירות של בריאה אין שם יהו"ה וכניו אחד. זהו שפתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וכו'. הרי ספירות שנקראו בשם יהו"ה ובשם אדנ"י, ואותם של אדנ"י נבראו.

ולכן יש שמות דומים לחותם המלך, שבהם נודעת דמות המלך והגבירה ציור ממש, ויש שמות שהם כמו שרשם של ציור של חותם בשעוה, וכף פוחדים מאותו רשם כאלו היה המלך ממש, אבל אדון על הכל, אין לו מכל הציורים הללו כלל. זהו שפתיב ואל מי תדמיון א"ל וכ'.

ומצד של ציורי השעוה ראה יחזקאל כל המראות הללו שראה, ולכן נאמר בהם ודמות כמראה אדם, ולא מראה אדם ממש, כמראה חשמ"ל ולא חשמל, כמראה אש בית לה סביב, הוא מראה דמות פבוד יהו"ה, ולא כבוד יהו"ה ממש, אלא מראה ציור שלו.

פתח ואמר: יחזקאל הנביא, קום משנתך לגלות כאן המראות שהתגלו לך, שכלם אליך בדרך נסתר ובהתגלות, בהתגלות ציורים, אבל בסתימות העינים דמות של המלך והגבירה, כל שכן וכל שכן אותו שאין לו דמות,

ה' עלמא דין, הדיא הוא דכתיב (שם כו ד) פי ביה יהו"ה צור עולמים.

ומקורין דכל שמיהן אינון יו"ד ה"י וי"ו ה"י, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יהו"ה, כל יו"ד איהי אחזי יהו"ה, כל א' אחזי אהי"ה לעילא, אדנ"י לתתא, הכא שם יהו"ה איהו בכנוייה חד, בגין דמגיה אשתפח פנוייה, אבל מסטרא דעשר ספירן דבריאה, לאו שם יהו"ה וכנוייה חד, הדיא הוא דכתיב (שם מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וכו', הרי ספירות אתקריאו בשם יהו"ה, ובשם אדנ"י, ואנון דאדנ"י אתבריאו.

ובגין דא אית שמיהן דמיין לחותמא דמלפא, דבהון אשתמודע דיוקנא דמלפא ומטרוניתא ציורא ממש, ואית שמיהן דאינון פגוונא דרשימו דציורא דחותמא בשעוה, והכי דחילין מההוא רשימו כאילו היה מלפא ממש, אבל אדון על פלא לית ליה מפל אלין ציורין כלל, הדיא הוא דכתיב (שם מ יח) ואל מי תדמיון א"ל וכו'.

ומסטרא דציורין דשעוה, חמא יחזקאל כל אלין מראות דחמא, ובגין דא אתמר בהון (יחזקאל א כו) ודמות כמראה אדם, ולא מראה אדם ממש, כמראה חשמ"ל ולא חשמ"ל, כמראה אש בית לה סביב, הוא מראה דמות פבוד יי', ולא פבוד יי' ממש, אלא מראה ציור דיליה.

פתח ואמר, יחזקאל נביאה, קום משנתך לגלגא חמא מראות דאתגליין לך, דכלהו לגבך בארץ סתים ובאתגלית, באתגלית ציורין, אבל בסתימו דעינין דיוקנא דמלפא ומטרוניתא, כל שכן וכל

שְׁבַגְלָלוּ נֹאמֵר פְּסוּק זֶה לְמִי שְׁצִיר בּו דְּמוֹת, אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכוּ' וְשֵׁם בְּסֵתֶר, בְּסֵתֶרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֶפְלוּ מִכָּל מֵה שְׂאָדָם יְכוּל לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵינָיו, וְאֶפְלוּ מִכָּל הַדְּמִיּוֹת שֶׁהָרָאָה לְנִבְיָאִים.

צוּרַת הַדְּמוֹת שֶׁכְּלוּלָה מִכַּמָּה אֲוֵרוֹת, אֶחָד וּמִמֶּעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ א, כְּמֵרָאָה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף, זוֹ אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף, וְהוּא לְמַעַלָּה כְּמוֹ זֶה י, וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתֵּי הַסַּפִּיר כְּמוֹ זֶה א, וְהַכֵּל א, נִקְדָּה זוֹ הִיא כְּמוֹ חֲל"ם לְמַעַלָּה כְּתוּב עֲלֵיוֹן שְׂרוּכָב עַל י"ה, שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבוֹן חֵלֶם, וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתֵּי הַסַּפִּיר חִירָק, וְזוֹ מַלְכוּת, וְהָאֶרֶץ הַדּוֹם רִגְלֵי הִיא תַחַת ו"ה, שֶׁהִיא חֻשְׁבוֹן חֲר"ק, וְכָךְ עוֹלָה א יְהו"ה יו"י.

וְעוֹד, רַקִּיעַ זֶה עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁכּוֹלֵל שֵׁם יְהו"ה, וְהוּא כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת שֶׁל הָאֲמֻצָּע, שְׁעָלָיו נֹאמֵר נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, שְׁעָלָיו נֹאמֵר נוֹטָה שְׁמַיִם פְּרִיעָה, כְּמוֹ זֶה \ בְּאֲמֻצָּע א. נוֹטָה שְׁמַיִם לְבָדִי - מִי נוֹטָה אוֹתוֹ? עֵלֶת עַל הַכֵּל לְבָדוֹ, יְחִיד בְּלִי שְׁנֵי לְעוֹר לוֹ.

הַשְּׁנֵי, וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה, זֶהוּ יוֹד הָאֵל וְאוֹ הָאֵל כּוֹלֵל תִּשְׁעֵי נִקְדוֹת, וְעֲשִׂירֵי שְׂכִינָה כְּלוּלָה מִכָּלֶם, וְהַכֵּל א, שְׂאִין אָדָם בְּלִי א, וְהַכֵּל הוּא עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁהוּא יְהו"ה שְׁכּוֹלֵל א, וְהוּא הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ שְׁכּוֹלֵל א. לְהֵרָאוֹת, שְׂאָם רֵץ לְבָד, שׁוֹב לְאַחֹר.

רֵץ לְבָד שׁוֹב לְאַחֹר.

שֶׁכֵּן הֵהוּא דְלִית לִיה דְּיוֹקְנָא, דְּבִגְיָנִיה אֲתָמֵר הָאֵי קָרָא לְמָאן דְּצִיר בֵּיה דְּיוֹקְנָא, (דְּבִרִים כ"ז טו) אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכוּ', וְשֵׁם בְּסֵתֶר, בְּסֵתֶרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֶפְלוּ מִכָּל מֵה דְּבַר נֶשׁ יְכִיל לְאַסְתַּכְּלָא בְּעֵינָא, וְאֶפְלוּ מִכָּל דְּיוֹקְנֵין דְּאַחֲזֵי לְנִבְיָאִי.

צוּרַת דְּיוֹקְנָא דְּכֻלִּילָא מִכַּמָּה נְהוּרִין, חַד וּמִמֶּעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ א כְּמֵרָאָה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף (יְחֻזְקָאֵל א כ"ו), דָּא אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף, וְאִיהוּ לְעִילָא פְּגוּוֹנָא דָּא י וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתֵּי (ד"ף י ט"א) הַסַּפִּיר (שְׁמוֹת כ"ד ט), פְּגוּוֹנָא דָּא א וְכֻלָּא א, נִקְוֵדָה דָּא הוּא פְּגוּן חֲל"ם לְעִילָא כְּתוּב עֲלֵיוֹן, דְּרָכִיב עַל י"ה דְּאִינוּן חֲכָמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבוֹן חֵלֶם, וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתֵּי הַסַּפִּיר חִירָק, וְדָא מַלְכוּת, וְהָאֶרֶץ הַדּוֹם רִגְלֵי, אִיהִי תַחַת ו"ה, דְּאִיהוּ חֻשְׁבוֹן חֲר"ק, וְהַכֵּי סָלִיק א יְהו"ה יו"י.

וְעוֹד רַקִּיעַ דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, דְּכֻלִּיל שֵׁם יְהו"ה, וְאִיהוּ כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן בְּאֲמֻצָּעִיתָא, דְּעִלִּיה אֲתָמֵר (יְחֻזְקָאֵל א כ"ב) נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, דְּעִלִּיה אֲתָמֵר (תַּהֲלִים ק"ד ב) נוֹטָה שְׁמַיִם פְּרִיעָה, פְּגוּוֹנָא דָּא \ בְּאֲמֻצָּע א, נוֹטָה שְׁמַיִם לְבָדִי (יְשַׁעִיָּה מ"ד כ"ד), מָאן נוֹטָה לִּיה, עֵלֶת עַל כֵּל לְבָדוֹ, יְחִידָא בְּלָא תְּנִינָא לְמַעְזָר לִּיה.

תְּנִינָא (יְחֻזְקָאֵל א כ"ו), וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה דָּא אִיהוּ יוֹד הָאֵל וְאוֹ הָאֵל כְּלִיל תִּשְׁעֵי נִקְוֵדִין, וְעֲשִׂירָאָה שְׂכִינָתָא כְּלִילָא מְכֻלָּהוּ, וְכֻלָּא א, דְּלִית אָדָם בְּלָא א, וְכֻלָּא אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, אִיהוּ יְהו"ה דְּכֻלִּיל א, וְאִיהוּ שְׂמָא מְפָרֵשׁ דְּכֻלִּיל א לְאַחֲזָאָה דָּאֵם

תְּלִיתָאָה, כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב, וְדָא
 שְׂכִינְתָא, דְּהָכִי אִוְקְמוּהוּ רַבְּנִין,
 דְּנִשְׁמַתִּין דְּוָמִין קָדָם שְׂכִינְתָא כְּנֵרוֹת לְפָנֵי
 הָאֲבוּקָה, וּבְגִין דָּא כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ (שם
 א כז), וְאִיהִי בֵּי כְּנִישְׁתָּא דְלַעֲיָלָא, א"ש נג"ה,
 כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים (ישעיה נו
 ז). וְאִיהִי אֵשׁ בֵּית לָהּ מִסְטָרָא דְגַבּוּרָה, דְּאִיהִי
 ב', יוֹמָא תְּנִינָא דְאַתְבְּרִי בֵּיה גִּיהֶנָם, א' יוֹמָא
 קְדָמָא דְאַתְבְּרִי בֵּיה גֵן עֵדֶן, וְדָא חֶסֶד,
 עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא כְּמֵרָאָה אָדָם כְּלִיל
 תְּרוּיָהוּ, וְא"ו לִימִנָא אַח"ד, ל"ב לְשִׁמְאָלָא
 יו"ד ה"א ה"א.

הַשְּׂרִישִׁי, כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ
 סְבִיב, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה. שְׂפָךְ
 פְּרֻשׁוּהוּ חֲכָמִים, שֶׁהִנְשָׁמוֹת
 דְּוָמוֹת לְפָנֵי שְׂכִינָה כְּנֵרוֹת לְפָנֵי
 הָאֲבוּקָה, וּמִשּׁוּם זֶה כְּמֵרָאָה אֵשׁ
 בֵּית לָהּ, וְהִיא בֵּית הַכְּנֶסֶת
 שְׁלֹמֶעֱלָה, א"ש נג"ה, כִּי בֵּיתִי
 בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים,
 וְהִיא אֵשׁ בֵּית לָהּ מִצַּד הַגַּבּוּרָה
 שֶׁהִיא ב', הַיּוֹם הַשְּׁנַי שָׁבוּ נִבְרָא
 גִּיהֶנָם, א' יוֹם רֵאשׁוֹן שְׁנִבְרָא בּו
 גֵן עֵדֶן, וְזֶה חֶסֶד. עֲמוּד הָאֲמָצְעִי
 כְּמֵרָאָה אָדָם הַכּוֹלֵל שְׁגִיהֶם,
 וְא"ו לִימִין אַח"ד, ל"ב לְשִׁמְאָל
 יו"ד ה"א ה"א.

כְּמֵרָאָה מְתַנְיָו וּלְמַעְלָה,
 וּמֵמֵרָאָה מְתַנְיָו וּלְמַטָּה - אֵלוֹ
 שְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנֵי נִבְיָאֵי אֲמַת,
 וְהֵם רְבִיעִי וְחֲמִישִׁי לְחֶסֶד,
 שְׁמִשָּׁם בְּנִין הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹב
 עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. ה' עֲלִיוֹנָה
 הַתְּפִשְׁטָה עַד הוֹד, חֲמִשִּׁים
 שְׁעָרִים, וּמִשּׁוּם זֶה רֹמְזוֹ עֲלֶיהָ
 רְאִיתִי כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ, וּכְּ
 שֵׁשׁ מֵרָאוֹת.

הַשְּׂבִיעִי, כְּמֵרָאָה הַקְּשֶׁת, הַקְּשֶׁת
 זֶה צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, כְּמֵרָאָה
 שְׁלָה לְמַטָּה מִטְטֵרוּן, זֶה רְאָה
 יְחִזְקָאֵל, שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל
 הַמֵּרָאוֹת.

הַמֵּרָאָה הַשְּׁמִינִי, כֵּן מֵרָאָה
 הַנְּגָה סְבִיב, זוֹ שְׂכִינָה תַּחַתְּוֹנָה,
 שְׁנַאֲמַר בֵּיה נִקְבָּה תְּסוּכְבַּ גְּבַר,
 וּמִשּׁוּם זֶה, כֵּן מֵרָאָה הַנְּגָה
 סְבִיב, אֵשׁ נְגָה.

הַתְּשִׁיעִי, הוּא מֵרָאָה דְמוֹת כְּבוֹד
 יְהו"ה, חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, הַדְּמוֹת
 שְׁלָה רְאָה יְחִזְקָאֵל לְמַטָּה, וְלֹא
 חֲכָמָה.

וּכְשֶׁהֲגִיעַ לְדְמוֹת הַכְּתָר, שֶׁהוּא
 הַדְּרָגָה הָעֲשִׁירִית, רְאָה מֵה כְּתוּב
 בּו, וְאֵרָאָה וְאֶפֶל עַל פָּנָי, שְׁלֹא

כְּמֵרָאָה מְתַנְיָו וּלְמַעְלָה, וּמֵמֵרָאָה מְתַנְיָו
 וּלְמַטָּה, אֵינּוֹן תְּרִין שׁוֹקִין, תְּרִין
 נִבְיָאֵי קְשׁוּט, וְאֵינּוֹן רְבִיעֵאָה וְחֲמִשָּׁאָה
 לְחֶסֶד, דְּמִתְפָּן בְּנִינָא דְעֵלְמָא, הַדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (תהלים פט ג) עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, ה' עֲלָאָה
 אֲתַפְשֶׁטַת עַד הוֹד, חֲמִשִּׁין תְּרַעִין, וּבְגִין דָּא
 קָא רְמִיזוּ עֲלָהּ, רְאִיתִי כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ,
 וּכְּ שֵׁת מֵרָאוֹת.

שְׂבִיעֵאָה, (יחזקאל א כח) כְּמֵרָאָה הַקְּשֶׁת, הַקְּשֶׁת
 דָּא צְדִיק יְסוּד עֵלְמָא, כְּמֵרָאָה
 דִּילָהּ לְתַתָּא מִטְטֵרוּן, דָּא חֲזָא יְחִזְקָאֵל,
 דְּאִיהוּ כְּלִיל כָּל מֵרָאוֹת.

חִיזוּ תְּמִינָאָה, כֵּן מֵרָאָה הַנְּגָה סְבִיב, דָּא
 שְׂכִינְתָא תְּפִאָה, דְּאַתְמַר בֵּיה (ירמיהו לא
 כא) נִקְבָּה תְּסוּכְבַּ גְּבַר, וּבְגִין דָּא כֵּן מֵרָאָה
 הַנְּגָה סְבִיב, אֵשׁ נְגָה.

תְּשִׁיעֵאָה, הוּא מֵרָאָה דְמוֹת כְּבוֹד יְהו"ה,
 חֲכָמָה עֲלָאָה, דְמוֹת דִּילָהּ חֲזָא
 יְחִזְקָאֵל לְתַתָּא, וְלֹא חֲכָמָה.

וְכַד מְטָא לְדְמוֹת כְּתָר דְּאִיהוּ דְרָגָא
 עֲשִׁירָאָה, חֲזִי מֵה כְּתִיב בֵּיה, וְאֵרָאָה וְאֶפֶל עַל פָּנָי, דְּלֹא יָכִיל

דְּלֹא יָכִיל

למסבל, ואם מראות דלתתא הכי, כל שפן
 וכל שפן מראות עלאין דספירות דבריאה,
 כל שפן וכל שפן מראות דאצילות.

ובסוד של האות א' תמצא
 חל"ם חיר"ק שור"ק כמו זה:
 : : ו והוא גלגל שמתהפך

לששה צדדים - למעלה ולמטה
 ולארבעה צדדים, מתהפך לימין
 ומעיד על עלת על הכל שאין

אלו"ה אחר לימין העולם.
 מתהפך לשמאל ומעיד עליו,
 וכך לכל צד מעיד על יחודו
 שאין אלו"ה אחר למעלה

ולמטה ולארבעה צדדים. זהו
 שבארוהו חכמים בעלי המשנה,
 כדי שתמליכהו על השמים ועל

הארץ ועל ארבע רוחות העולם.
 ו' כולל שלש נקודות - מעלה
 ומטה ואמצע, שמעידים,

ושלשה ידים תחתיהם למטה,
 על עלת על הכל, שהוא ראשון
 ואחרון, ומבלעדי אין אלהי"ם

שהוא כולל שש נקודות כחשבון
 ו', שמעידים על עלת על הכל,
 שאין אלו"ה אחר לששה צדדים
 אלא הוא. הרי תשע נקודות

הכוללות באות ו' מן א', והאות
 א' בה השתלמו לעשר, ובו כלם
 הולכים למקום אחד, הרי כאן

סוד הבגנן של יחזקאל בסוד
 הנקודות.

ועוד, הסוד של הנקודות צריך
 לחזר עליהם, פתח, כחשבון
 אותיותיו הוא יו"ד, וכתוב

פותח את ידך ומשביע לכל חי
 רצון, ופרשוהו, אל תקרי ידך
 אלא יודי"ף, והם " " מן
 יאהדונה"י, וכאזנה מקום
 נפתחים ברכיע שהוא פתח,
 והוא מפתח הכולל אהדונה"ה.

כל שפן וכל שפן מראות דלתתא הכי, כל שפן
 וכל שפן מראות עלאין דספירות דבריאה,
 כל שפן וכל שפן מראות דאצילות.

ובר"א דאת א תשפח חל"ם חיר"ק שור"ק
 כגוונא דא : : ו ואיהו גלגל דאתהפך לשית

סטרין לעילא ולתתא. ולארבע סטרין,
 אתהפך לימינא וסהיד על עלת על כלא דלית
 אל"ה אחרא לימינא דעלמא, אתהפך

לשמאלא וסהיד עליה, והכי לכל סטרא
 סהיד על יחודיה, דלית אל"ה אחרא עילא
 ותתא ולארבע סטרין, האי איהו דאוקמוהו

מארי מתניתין כדי שתמליכהו על השמים
 ועל הארץ ועל ארבע רוחות העולם.

ו' כליל תלת נקודין, עילא ותתא
 ואמצעיתא, דסהדין, ותלת סהדין
 תחותיהו לתתא, על עלת על כלא דאיהו

ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלהי"ם,
 דאיהו כליל שית נקודין כחושבון ו', דסהדין
 על עלת על כלא, דלית אל"ה אחרא לשית

סטרין אלא הוא, הא תשע נקודין דכלילן
 באת ו' מן א, ואת א' ביה אשתלמו לעשר,
 וביה פלהו אזלין לאתר חד, הא הכא רזא

דכנינא דיחזקאל (דף ע"ב) ברזא דנקודין.

ועוד רזא נקודי צריך לאחזרא עליהו, פתח
 כחושבון אותיותיו איהו יו"ד,
 וכתוב (תהלים קמה טז) פותח את ידך ומשביע

לכל חי רצון, ואוקמוהו אל תקרי ידך אלא
 יודי"ף, ואינון י"י מן יאהדונה"י, ובאן אתר
 מתפתחין ברכיעא דאיהו פתח, ואיהו מפתח

כליל אהדונה"ה שית אתוון באמצע י"י,
 ותרין יודין עם רקיע דאיהו ו' סליק לחושבון
 יהו"ה.

שש אותיות באמצע י"י, ושני יודי"ם עם רקיע שהוא ו', עולה לחשבון יהו"ה.

קָמִין רָקִיעַ וְנִיצוּץ, אֵינֹון י"ו, אֵיהוּ קוֹמֵץ
 כָּל נְקוּדִין, דְּאֵינֹון שִׁית סָרִי כְּחֻשְׁבֵּן
 שִׁית סָרִי אֲנִפִין דְּחִינוֹן, וּבִגִין דָּא אֵיהוּ קוֹמֵץ
 כָּל נְקוּדִין, צָרִי אֵיהוּ חוֹשְׁבֵן ו' ו', וְתַחֲתוֹת
 צָדִיק תָּרִין נִיצוּצִין דְּאֵינֹון י' י', אֵת שְׁנֵי
 הַמְּאֹוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאֵינֹון ו' י' י' סְלָקִין
 ל"ב, וְאֵינֹון ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה,
 וְנִקּוּדָה תַּחֲתוֹת ר' מִן צָרִי דְּאֵיהִי י' עֶשֶׂר
 סְפִירוֹת, הָרִי מ"ב, וּבִגִין דָּא צָרִי, בֵּיה צִיר
 עֲלָמִין, וְיִיצֵר תַּמָּן צָרִי, בֵּיה צִיר אָדָם, הָרִי
 רָזָא דְּנִקּוּד צָרִי מ"ב, וְתַלְת אַתּוּון הָרִי מ"ה,
 פְּחוּשְׁבֵן אָדָם.

שְׂבָא אוּף הָכִי (בראשית א טז) אֵת הַמְּאֹוֹר הַגְּדוֹל
 לְמַמְשְׁלַת הַיּוֹם, וְאֵת הַמְּאֹוֹר הַקָּטָן
 וְגו', וּבֵיה רָזָא מ"ב, וּבֵיה רָזָא דְּאָדָם, כְּגוּוֹנָא
 דָּא, חֻשְׁבֵּן שְׂבָא ו', וְתַלְת נִיצוּצוֹת וְרָקִיעַ י'
 י' ו' דְּחוּשְׁפִינְהוֹן ל"ו, הָרִי מ"ב, וְתַלְת
 אַתּוּון שְׂבָא הָרִי מ"ה, וְרָזָא דְּמָלְהָ (שמות ג
 א) וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָ"ה אוֹמֵר אֲלֵיהֶם,
 וְנִקּוּד שְׂבָא נִקּוּד בְּשֵׁם יְהו"ה בְּאוּרִייתָא.
 סְגוּרָה תַּמְנַסֵּר חֻשְׁפִינְהָ, וְאֵיהוּ ו' ו' ו' מִן
 וְיִסַּע וְיִבֵּא וְיִיט, וְתַלְת נְקוּדִין י' י' י'
 אֵיהוּ ח"ם, וְאַרְבַּע אַתּוּון מִן סְגוּרָה לֵאמֹוּ
 חַמ"ד, וְתִיבָה הָא אֵינֹון חַמ"ה, פְּנִי מִשָּׁה
 כְּפָנֵי חַמָּה.

חַלָּם חָסֵר ו' חוּשְׁפִינְהָ י"ה, וְתַלְת נִיצוּצוֹת
 י' י' י' הָא אֵינֹון מ"ה, שְׂמָא מְפָרֵשׁ
 יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, וְעַם תַּלְת אַתּוּון וְתִיבָה
 הָא אֵיהוּ מ"ט, כְּחוּשְׁבֵּן מ"ט אַתּוּון דְּשִׁמְעַ
 יִשְׂרָאֵל וְכו' (דברים ו ד), בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וְכו',
 וְאוּקְמוּהוּ רַבְּנַן דְּמִתְנִיתִין, חַמְשִׁים שְׁעָרֵי
 בִּינָה נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם וְנִתְּנוּ לְמִשָּׁה, חוּץ מֵאֶחָד,
 שְׁנַאֲמַר (תהלים ח ו) וְתַחֲסֵרְהוּ מֵעֵט מְאֵלֵהִים, וְלִתְתָא בְּמִלְאָכִים אֵינֹון מ"ט

קָמִין רָקִיעַ וְנִיצוּץ הֵם י"ו, הוּא
 קוֹמֵץ כָּל הַנְּקוּדוֹת שֶׁהֵן שֵׁשׁ
 עֶשְׂרֵה, כְּחֻשְׁבֹּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה פְּנֵי
 הַחַיּוֹת, וְלִכְּן הוּא קוֹמֵץ כָּל
 הַנְּקוּדוֹת. צָרִי הוּא חֻשְׁבֹּן ו' ו',
 וְתַחַת הַצָּדִיק שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שֶׁהֵם
 י' י', אֵת שְׁנֵי הַמְּאֹוֹרוֹת
 הַגְּדוֹלִים, וְהֵם ו' ו' י' י' עוֹלָיִם
 ל"ב, וְהֵם ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת
 חֲכָמָה וְנִקּוּדָה תַּחַת ר' מִן צָרִי
 שֶׁהִיא י' עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הָרִי מ"ב,
 וּמִשּׁוּם זֶה צָרִי בּוֹ צִיר הַעוֹלָמוֹת,
 וְיִיצֵר - שֵׁם צָרִי, בּוֹ צִיר אָדָם,
 הָרִי סוּד הַנְּקוּד צָרִי מ"ב, וְשִׁלַּשׁ
 אוֹתִיוֹת הָרִי מ"ה, כְּחֻשְׁבֹּן אָדָם.
 שְׂבָא, אֵף כֵּן - אֵת הַמְּאֹוֹר הַגְּדוֹל
 לְמַמְשְׁלַת הַיּוֹם וְאֵת הַמְּאֹוֹר
 הַקָּטָן וְכו', בּוֹ סוּד מ"ב, וּבּוֹ
 סוּד שֶׁל אָדָם כְּמוֹ זֶה: חֻשְׁבֹּן
 שְׂבָא ו', וְשִׁלַּשׁ נִיצוּצוֹת וְרָקִיעַ י'
 י' ו' שֶׁחֻשְׁבוּנָם ל"ו, הָרִי מ"ב,
 וְשִׁלַּשׁ אוֹתִיוֹת שְׂבָא הָרִי מ"ה.
 וְסוּד הַדְּבָר, וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ
 מָ"ה אָמַר אֲלֵיהֶם, וְנִקּוּד שְׂבָא

נִקּוּד בְּשֵׁם יְהו"ה בְּתוֹרָה.
 סְגוּרָה, שְׁמוֹנֵה עֶשֶׂר חֻשְׁבוּנוֹ, הוּא
 ו' ו' מִן וְיִסַּע וְיִבֵּא וְיִיט,
 וְשִׁלַּשׁ נְקוּדוֹת י' י' י' הוּא ח"ם,
 וְאַרְבַּע אוֹתִיוֹת מִן סְגוּרָה הוּא
 חַמ"ד, וְתִיבָה - הָרִי הֵם חַמ"ה,
 פְּנִי מִשָּׁה כְּפָנֵי חַמָּה.
 חַלָּם חָסֵר ו' חֻשְׁבוּנוֹ י"ה, וְשִׁלַּשׁ
 נִיצוּצוֹת י' י' י' הָרִי הֵם מ"ה.
 הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ יו"ד ה"א וַא"ו
 ה"א, וְעַם שִׁלַּשׁ אוֹתִיוֹת וְתִיבָה
 הָרִי הוּא מ"ט, כְּחֻשְׁבֹּן מ"ט
 אוֹתִיוֹת שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו',
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ וְכו',
 וּפְרָשׁוּהוּ חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה, חַמְשִׁים
 שְׁעָרֵי בִינָה נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם וְנִתְּנוּ
 לְמִשָּׁה חוּץ מֵאֶחָד, שְׁנַאֲמַר
 וְתַחֲסֵרְהוּ מֵעֵט מְאֵלֵהִים.

וּלְמַטָּה בַּמְּלָאכִים הֵם מ"ט פְּנִים
טָהוֹר מִמַּטְטְרוֹן, שֶׁהִיא חֲלִ"ם
בַּמְּלָאכִים.

חִירָק עִם חֲשֹׁבֹן אוֹתוֹת הוּא
א"ם, חִירָק חֲשֹׁבוֹנוֹ ו"ה,
וּשְׁלֹשָׁה נִיצוּצוֹת י"י י"י -
שְׁלֹשִׁים, הָרִי הוּא א"ם.

שָׂרָק הוּא חֲשֹׁבֹן אוֹתוֹתָיו ו',
וְחַמְשָׁה נִיצוּצוֹת חַמְשִׁים, הָרִי
נ"ו, שְׁלֹשׁ אוֹתוֹת וְתֵבָה הָרִי הֵם
ס', סוּד יְהו"ה לִירְאָיו, וְבוֹ רַצְנוֹ
לִיעֲקֹב שְׁמָחָה, נוֹטְרִיקוֹן
שׁוּר"ק.

שָׂבָר הַנְּקֻדוֹת מַחְכְּמָה עֲלִיּוֹנָה
מִתְפַּשְׁטִים, תְּשַׁעָּה עַד מַלְכוּת,
וְהַטְּעָמִים מִכְּתָר עַד מַלְכוּת,
וְשׁוּרָק - צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, בּוֹ
סוּד שׁוּרָק שְׁנֵי בְּתוֹסֶפֶת ו' מ"ב.
וְעוֹד קַמ"ץ, פְּרָשׁוּהוּ בְּעֲלִי
הַדְּקֻדוֹק, שֶׁהוּא תְּנוּעָה גְדוֹלָה,
מִשׁוּם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן לְכָל
הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת. אֵף עַל
גַּב שְׁכָלֶם שְׁמוֹת קְדוֹשִׁים, נַעֲשׂוּ
זֶה כְּסֵא לְזֶה, כְּמוֹ בֶן שְׁצָרִיף
לְעַבְדֵי אֶת אֲבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְלַעֲשׂוֹת אֶת עֲצָמוֹ עֶבֶד אֲלֵיהֶם,
וְשִׁמְשׁ, וְכֶסֶף, וּמַצֵּב תַּחְתֵּיהֶם,
כִּי הֵן הַסְּפִירוֹת זוֹ לְזוֹ, וְלִכֵּן יֵשׁ
נְקֻדָּה מֵלֶךְ, וְיֵשׁ נְקֻדָּה עֶבֶד אֵלָיו,
כְּמוֹ שְׁב"א שֶׁהוּא עֶבֶד לְקַמ"ץ,
וְרֵץ בְּשִׁלְיָחוֹתוֹ וּמְזַנֵּב אַחֲרָיו,
אֲבָל בְּמִקוֹמוֹ הוּא מֵלֶךְ.

וְסוּד הַקַּמ"ץ, חֲשֹׁבֹן קַמ"ץ י"ד,
וּשְׁלֹשׁ נִיצוּצוֹת וְרַקִּיעַ נ', מ'
שֶׁהוּא מֵלֶךְ, הֵם רְמוּזִים אַרְבַּע
יּוֹדִי"ם מִן י"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְחִנּוּם נֶאֱמַר בּוֹ מֵלֶךְ, שֶׁהוּא
מֵלֶךְ גְּדוֹל עַל כָּל הַמְּלָכִים.

פְּתִ"ח הוּא מ"ב, חֲשֹׁבֹן פְּתִ"ח
הוּא כ', וְנִיצוּץ וּשְׁנֵי רְקִיעִים
וּו"י הָרִי מ"ב, כִּי ב"י חֲשַׁק

פְּנִים טָהוֹר מִן מַטְטְרוֹן, דְּאִיהוּ חֲלִ"ם
בַּמְּלָאכִים.

חִירָק עִם חוֹשֶׁפֶן אֲתוּוֹן אִיהוּ א"ם, חִירָק
חוֹשֶׁפֶינִיה ו"ה, וְתֵלֶת נִיצוּצוֹת י"י י"י
תְּלַתִּין, הָא אִיהוּ א"ם.

שָׂרָק אִיהוּ חוֹשֶׁפֶן אֲתוּוֹי ו', וְחַמֵּשׁ נִיצוּצוֹת
חַמְשִׁין, הָא נ"ו, תֵּלֶת אֲתוּוֹן וְתֵיבָה הָא
אֲנוּן ס', סוּד יְהו"ה לִירְאָיו, וּבִיָּה ^{(יְרֵמִיָּה לֹא}
רַצְנוֹ לִיעֲקֹב שְׁמָחָה נוֹטְרִיקוֹן שׁוּר"ק.

דְּבָרִי נְקוּדֵי מַחְכְּמָה עֲלָאָה מִתְפַּשְׁטָאן,
תְּשַׁעָּה עַד מַלְכוּת, וְטְעָמֵי מִכְּתָר עַד
מַלְכוּת, וְשׁוּר"ק צְדִיק יְסוּד עֲלָמָא, בִּיָּה סוּד
שׁוּרָק תְּנִינָא בְּתוֹסֶפֶת ו' מ"ב.

וְעוֹד קַמ"ץ, אוּקְמוּהוּ מְאָרִי דְקְדוּק דְאִיהוּ
תְּנוּעָה גְדוֹלָה, בְּגִין דְאִיהוּ קְדָמָאָה
דְּכֻלְהוּ נְקוּדֵין דְסְפִירָאן, אֵף עַל גַּב דְּכֻלְהוּ
שְׁמָהָן קְדִישִׁין אֲתַעְבִּידוּ דָּא כְּסֵא לְדָא, כְּגוֹן
בְּרָא דְצָרִיף לְמַפְלַח לְאַבּוּי וְלְאַמִּיָּה, וְלְמַעְבֵּד
לְגַרְמִיָּה לְגַבִּיָּהוּ כְּעַבְדֵי, וְשִׁמְשׁ, וְכַרְסִיָּא,
וּמַצֵּב תַּחְתֵּיָּהוּ, הָכִי אֲיִנוּן סְפִירָן דָּא לְדָא,
וּבְגִין דָּא אִית נְקוּדָה מֵלְפָא, וְאִית נְקוּדָה
עֶבְדָּא לְגַבִּיָּה, כְּגוֹן שְׁב"א דְאִיהוּ עֶבֶד
לְקַמ"ץ, וְרֵץ בְּשִׁלְיָחוֹתִיה וּמְזַנֵּב אַחֲרָיו, אֲבָל
בְּאַתְרֵיהּ מֵלְפָא אִיהוּ.

וְרָזָא דְקַמ"ץ, חוֹשֶׁפֶן קַמ"ץ י"ד, וְתֵלֶת
נִיצוּצֵי וְרַקִּיעַ נ', מ' דְאִיהוּ מֵלֶךְ, אֲנוּן
רְמִיזִין אַרְבַּע יוֹדִין מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְמַגְנָא אֲתַמַּר בִּיָּה מֵלֶךְ, דְאִיהוּ מֵלֶךְ
גְּדוֹל עַל כָּל מְלָכִין.

פְּתִ"ח אִיהוּ מ"ב, חוֹשֶׁפֶן פְּתַח אִיהוּ כ',
וְנִיצוּץ וְתָרִין רְקִיעֵי וו"י, הָא

מ"ב, ^(תְּהִלִּים צֹא יוֹד) כִּי ב"י חֲשַׁק וְאַפְלָטָהוּ, פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבֹא בָם

וכו', ב"ם ארבעים ותריין, פי בי חשק
 ואפלטוהו, חשק חירק שבא קמץ מן
 אבגיתן, קמץ קומץ (דף פ"א ע"א) סתים באת
 יו"ד, פת"ח אתפתח ביה בחמש אצבעאן
 דאינון ה', וכמה רזין בנקודי, והאי איהו
 אבא בם אודה י"ה, ופתח עליה אתמר (תהלים
 קיח ט) פתחו לי וכו', זה השער ליהו"ה.

מלאבין אית דמשמשין לאלין נקודין,
 ואינון אתוון, דאינון פסוּסוּן
 לנקודי, וטעמי מנהיגי לון, ואינון תנועות
 לגבייהו, כגון על פי יהו"ה יחנו, ועל פי
 יהו"ה יסעו (במדבר ט ז), ואינון נקודין לגבי
 טעמי, כעאנא בַּתַּר רַעֲיִין דַּאֲנַהֲיִין לון לְכַל
 סַטְרָא, לְסַלְקָא וּלְנַחַתָּא עֵילָא וּתְתָא,
 וּלְאֲנַהֲגָא לון לְכַל סַטְרָא לִימִנָא וּשְׂמָאֲלָא
 לְקַמָּא וּלְאַחֲרָא.

וטעמי אינון נשמתיין, ונקודין רוחין, ואתוון
 נפשין, אלין מתנהגין בתר אלין,
 ואלין בתר אלין, אתוון מתנהגי בתר נקודי,
 ונקודי בתר טעמי, פי גבוה מעל גבוה
 שומר (קהלת ז ז), ועוד אתוון אנון אש, נקודי
 רוח, אַל אֲשֶׁר יְהִי שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכְתָּ
 יִלְכוּ (יחזקאל א יב), ואנון כמבועי מיא, דאתמר
 עלייהו (תהלים קד י) המשלח מעינים בנחלים,
 ישקו כל חיתו שדי וגו', אלין אתוון.

ואית דשוי לון לאתוון, מים אש רוח
 ועפר ארבע רגלין דכרסיא, נקודי
 אדם לשבת על הפסא, מסטרא דאבא
 יודיין לעילא, מסטרא דברתא יודיין
 לתתא, מסטרא דבן ווי"ן לעילא, כגוונא
 דא ווי"ן, מסטרא דאבא ווי"ן לתתא,
 כגוונא דא יו"ו, ההי"ן דאימא כגוונא
 דא הה"ו הה"י, ההי"ן דברתא כגוונא

ואפלטוהו, פתחו לי שערי צדק
 אבא בם וכו'. ב"ם ארבעים
 ושתים, פי בי חשק ואפלטוהו,
 חשק - חירק שבא קמץ מן
 אבגיתן. קמץ - קמץ סתים
 באות יו"ד, פתח - נפתח בו
 בחמש אצבעות שהם ה', וכמה
 סודות בנקודות, וזהו אבא בם
 אודה י"ה, ופתח - עליו נאמר
 פתחו לי וכו' זה השער ליהו"ה.
 מלאבין יש שמשמשים לנקודות
 הללו, והם האותיות, שהם
 כמו סוסים לנקודות, והטעמים
 מנהיגים אותם, והם תנועות
 אליהם, כמו על פי יהו"ה יחנו
 ועל פי יהו"ה יסעו, והם נקודות
 אל הטעמים, כמו צאן אחר
 הרועים שמנהיגים אותם לכל
 צד, לעלות ולרדת מעלה ומטה,
 ולהנהיג אותם לכל צד, לימין
 ושמאל, לפנים ולאחור.

והטעמים הם נשמות, והנקודות
 רוחות, והאותיות נפשות, אלו
 מתנהגים אחר אלו, ואלו
 אחר אלו. האותיות מתנהגות
 אחר הנקודות, והנקודות אחר
 הטעמים, פי גבוה מעל גבוה
 שומר. ועוד, אותיות הן אש,
 נקודות רוח, אַל אֲשֶׁר יְהִי שְׁמָה
 הַרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ, והם כמענינות
 המים, שנאמר עליהם המשלח
 מעינים בנחלים... ישקו כל
 חיתו שדי וגו', אלו האותיות.
 ויש ששם אותם לאותיות,
 מים אש רוח ועפר - ארבע
 רגלי הפסא. הנקודות - אדם
 לשבת על הפסא, מצד של
 האבא - יודיין למעלה, מצד
 הבת - יודיין למטה, מצד
 הבן - ווי"ם למעלה, כמו
 זה: ווי"ן, מצד האבא ווי"ם
 למטה, כמו זה: יו"ו. ההי"ן
 של האם כמו זה: הה"ו הה"י,
 ההי"ן של הבת כמו זה:

יה"ה וה"ה, וכן בכל הנהגה והנהגה. ועוד, מי שלומד את ההגיות הללו, צריך ללמד אותם לבנות בגנין לקדוש-ברוך-הוא, שנאמר בו וירפא את מזבח ה' הקרוס. וסוד הדבר, שיכולים להרס באותיות שמו, זהו שפתוב פן יהרסו אל ה', ולכן, כשיהרסו אותם בפתוביהם, צריך לבנותם בתפלותיהם.

שאות י' היא אבן יסוד הבנין, י' מן י"ה, מן י"ו, מן וי"ו, בהם אבנים שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלקיך, זה ה', ו' זו קורה ועמוד לסמך עליה הבית, ולכן חבור של שלש אותיות בית. ב' בנין, י' יסוד בנין, ת' תפארת. והם, ב' מלכות, י' יסוד, ספירה תשיעית, שהוא סומך גאלה לתפלה ובו סומך יהו"ה לכל הנפלים, ת' תפארת, שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית, ובו כל הזוקף - זוקף בשם, אבל אל היסוד - כל הכורע, כורע בברוך. זהו שפתוב ברכות לראש צדיק.

והוא ערוב שבו ישפיל הקורה אם היא למעלה מעשרים, שהיא יו"ד, שלמעלה מעשרים, שהוא כ' פתר, הוא עלת העלות על הכל, שאין העין שולטת עליו, ומשום זה מבוי, שהוא שכינה תחתונה, שהיא י' קטנה, עשרה טפחים שעורה, בו צריך להשפיל הקורה שהיא ו', אבל לגבי ספה שהיא אם, ששעורה יו"ד, שהוא כ' פתר, מעל לפתר אין אדם של מרכבה דר בו תוף ספה, שאין העין שולטת עליו. והמקור של ההגיות הללו פתובון חסד, שבהם צריך לבנות בגנין זה שהם חסד,

דא יה"ה וה"ה, והכי בכל הנהגה והנהגה. ועוד מאן דאוליה אלין הויין, צריך לאולפא לון למבני בהון בנינא לקודשא בריה הוא, דאתמר ביה (מלכים א יח ל) וירפא את מזבח יהו"ה הקרוס, ורזא דמלה דיכלין למהרס באתווי דשמייה, הדא הוא דכתיב (שמות יט כא) פן יהרסו אל יהו"ה, ובגין דא דיהרסו לון בחובביהו, צריך למבני לון בצלותהון.

דאת י' איהי אבן יסודא דבנינא, י"י מן י"ה, מן י"ו, מן וי"ו, בהון אבנים שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלהיך (דברים כו ו) דא ה', ו' דא קורה, ועמודא, לסמוך עליה בית, ובגין דא חבורא דתלת אתוון בית, ב' בנינא, י' יסוד בנינא, ו' אנון ב' מלכות, י' יסוד ספירה תשיעאה, דאיהו סומך גאולה לתפלה, וביה סומך יהו"ה לכל הנופלים (תהלים קמה יד), ת' תפארת, דאתמר ביה (ישעי' מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, וביה כל הזוקף זוקף בשם, אבל לגבי יסוד כל הכורע כורע בברוך, הדא הוא דכתיב (משלי יו) ברכות לראש צדיק.

ואיהו ערוב, דישפיל ביה הקורה אם היא למעלה מעשרים, דאיהי יו"ד, דלעילא מעשרים, דאיהו כ' פתר, איהו עלת העלות על פלא, דלית עינא שליט עליה, ובגין דא מבוי דאיהי שכינתא תתאה דאיהי י' זעירא, עשרה טפחים שעורה, ביה צריך להשפיל הקורה דאיהו ו', אבל לגבי ספה דאיהי אימא, דשיעור דילה יו"ד דאיהו כ' פתר, לעילא מפתר לית אדם דמרכבה דר ביה גו ספה, דלית עינא שליט עליה.

ומקור דאלין הויין פתובון חסד, דבהון

צריך למבני בנינא דא דאנון מחסד, דמקור דהוייתה איהו יו"ד

וזהו שפארו בעלי המשנה, כל הקורא קריאת שמע כאלו אויז חרב פיפיות בידו, והרי פרושהו, על מטתו - להגן מן המזיקים. אבל בקריאת שמע של התפלה, אדון המזיקים קשור, אין לו רשות לברח, ואשרי מי ששוחט אותו באותו זמן, לקיים (כא להרגו) השכם להרגו בתפלה, שנאמר בה וישכם אברהם בבקר, כל שפן מי שלא חושש לכבודו לשחט יצרו ושונאו, שאין שונאו לחוד, אלא שונאו של הקדוש ברוך הוא, שפכל יום תובע את חטאי בניו, לשחט אותם.

ואף כן צריך להעבירו מן השמים והארץ, כמו שהעבירו משמש והלבנה, ואף כן צריך להעבירו אותו ואת בת זוגו משני פסאות. זהו שכתוב פסא כבוד מרום מראשון, ששם הקדוש ברוך הוא ושכינתו בשני פסאות, ושם הקדוש ברוך הוא ושכינתו כמו השמש והלבנה, ועל שם נקרא פי שמש ומגן יהוה אלהים. ובאותו זמן יתקיים בו, לא יבוא עוד שמש וירחף לא יאסף.

וכן צריך להעבירו משמאלו של הקדוש ברוך הוא, שהיא גבורה, שמשם, מצפון תפתח הרעה, ושם יבא לתבע חטאים מאלו שנאמר בהם בנים אתם ליהוה אלהיכם.

משם ואילך, אותם שרים ועבדים, מצד של חיות הפסא שרים וממנים, מצד של הפוכים שמאירים בשמים ובארץ עבדים, וזהו אם פכנים אם פעבדים, וזהו שצריך להניף אותו חרב לששה צדדים, שהם

והאי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין, כל הקורא קריאת שמע, כאלו אויז חרב פיפיות בידו, והא אוקמוהו על מטתו, להגן מן המזיקין, אבל בקריאת שמע דצלותא, אדון המזיקין קשור, לית ליה רשו למברח, וזכאה איהו מאן דשחיט ליה בההוא זמנא, לקיים (כא להרגו) השכם להרגו בצלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, כל שפן מאן דלא חשש ליקריה לשחטא יצריה ושנאיה, דלית שנאיה לחוד אלא שנאיה דקודשא בריך הוא, דבכל יומא תבע חובין דבנוי לשחטא לון.

ואוף הכי צריך לאעברא ליה משמיא וארעא, פגוונא דאעבריה משמשא וסיהרא, ואוף הכי צריך לאעברא ליה ולבת זוגיה מתרין פרסין, הדא הוא דכתיב (ירמיה יז יב) פסא כבוד מרום מראשון, דתמן קודשא בריך הוא ושכינתיה בתרין פרסין, ותמן קודשא בריך הוא ושכינתיה פשמשא (דף ט ע"ב) וסיהרא, ועל שמייהו אתקרי פי שמש ומגן יהוה אלהים (תהלים פד יב), ובההוא זמנא יתקיים ביה, לא יבא עוד שמש וירחף לא יאסף (ישעיה ס כ).

והכי צריך לאעברא ליה משמאלא דקודשא בריך הוא דאיהי גבורה, דמתמן מצפון תפתח הרעה (ירמיה יד א), ותמן ייתי למתבע חובין, מאלין דאתמר בהון בנים אתם ליהוה אלהיכם (דברים יד א).

מתמן ואילך אנון שרים, ועבדים, מסטרא דחיוון דכרסיא שרים וממנן, מסטרא דככביא דנהרין בשמיא וארעא עבדין, והאי איהו אם פכנים אם פעבדים, והאי איהו דצריך לאנפא ליה חרבא לשית סטרין, דאנון שמיא וארעא, שמשא

שמים וארץ, שמש ולבנה, פסא דין וכסא רחמים, להעביר סמא"ל ונחש מהם, שמצדם שולט סמא"ל ובת זוגו.

וצריך לקשר אותו ברצועות התפלין - שנים בשני קרניו, ואחד ברוע. ואחר כך ישחט אותו בקריאת שמע כדי שלא יתקרב לצד הגבורה, אבל מצד של הספירות וההויות שלהן, נאמר לא יגרף רע, והנר הקרב יומת.

ועוד, ה' של יד פהה, שהיא יונה קדושה, מצפצפאים לה בניה בכמה צפצופים של זמירות, שירות ותשבחות והודאות, עד שמורידים אותה אליהם. הרי כשמורידים אותה אליהם, קושרים אותה ברצועה, שהיא ו', שש תבות היחוד, והינו הסוד של והיה לאות על ידכה, הקשר של שניהם, זה י' וזה יחוד, ולכן בקשר של שניהם - מי ששח שיחה בניהם, שהיא שיחת חלין, עברה היא בידו, שעשה בה פרוד בין ו"ה, שהוא עמוד האמצעי ומלכותו.

תפלין של ראש של הקדוש ברנף הוא, שהוא ו', היא ה' עליונה האם העליונה, עטרת תפארת, עליה נאמר פארך חבוש עליך, אלו תפלין שבראש, וזהו סוד הו"ה, שנאמר בו הנה יד יהו"ה הו"ה וכו', ולכן פרושהו בעלי התלמוד הגרושלמי, היות באמצע.

יד יהו"ה מזמין, שנאמר בה וירא ישראל את היד הגדולה, מצד החסד - יד רמה מצד התפארת, שנאמר בה ובני ישראל יצאים ביד רמה. יד חזקה באמצע, שהיא יד יהו"ה עליה נאמר והיה יהו"ה למלך על

וסיהרא, פסא דין וכסא רחמים, לאעברא סמא"ל ונחש"ש מניהו, דמסטרא דלהון שליט סמא"ל ובת זוגו.

וצריך לקשרא ליה ברצועין דתפלין, תרין בתרין קרנוי, וחד בדרועא, ולבתר ישחוט ליה בקריאת שמע, בגין דלא יתקרב לסטרא דגבורה, אבל מסטרא דספירן והויות דלהון, אתמר לא יגרף רע (תהלים ה ה). והנר הקרב יומת (במדבר א נב).

ועוד ה' יד פהה, דאיהי יונה קדישא, מצפצפאן לה בנהא בכמה צפצופין דזמירות שירות ותשבחות והודאות, עד דנחתין לה לגבייהו, הא נחתין לה לגבייהו קשרין לה ברצועה, דאיהי ו' שית תיבין דיחודא, והינו רזא והיה לאות על ידכה (שמות יג ט), קשורא דתרוייהו דא י', ודא יחוד, ובגין דא בקשורא דתרוייהו, מאן דשח שיחה ביניהו, דאיהי שיחת חולין, עברה היא בידו, דעבד בה פרודא בין ו"ה דאיהו עמודא דאמצעייתא ומלכותיה.

תפלין דרישיה דקודשא ברין הוא דאיהו ו', איהי ה' עלאה, אימא עלאה, עטרת תפארת, עלה אתמר פארך חבוש עליך (יחזקאל כד יז), אלו תפלין שבראש, והאי איהו רזא הו"ה, דאתמר ביה הנה יד יהו"ה הו"ה וכו' (שמות ט ג), ובגין דא אוקמוה מארי דתלמודא ירושלמי, הויות באמצע.

יד יהו"ה מימינא, דאתמר בה וירא ישראל את היד הגדולה (שם יד לא) מסטרא דחסד, יד רמה מסטרא דתפארת, דאתמר בה ובני ישראל יוצאים ביד רמה, יד חזקה באמצעייתא דאיהי יד יהו"ה הו"ה, למטהו הו"ה, להיות רחמים מפל צד, דין פבוש באמצע, יד רמה

לוח זוהר ש"ס דף היומי מפסקת הזריות

זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס
ח"ח לג-לד	הוריות דף יב	ח"ח כג-כד	הוריות דף ז	ח"ח יג-יד	הוריות דף ב
ח"ח לה-לו	הוריות דף יג	ח"ח כה-כו	הוריות דף ח	ח"ח טו-טז	הוריות דף ג
ח"ח לז-לח	הוריות דף יד	ח"ח כז-כח	הוריות דף ט	ח"ח יז-יח	הוריות דף ד
		ח"ח כט-ל	הוריות דף י	ח"ח יט-כ	הוריות דף ה
		ח"ח לא-לב	הוריות דף יא	ח"ח כא-כב	הוריות דף ו

